

HÔN NHÂN VÀ LY DỊ

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này trong giây lát để cầu nguyện. Lạy Cha

Chí ái, chúng con cảm ơn Cha sáng nay vì đặc ân này được ở đây trong thánh phòng này, đối diện với tác động của ngày. Nhưng chúng con không biết ngày hôm nay nắm giữ điều gì, song chúng con biết Đấng nắm giữ ngày. Vậy chúng con cầu xin Cha là Đấng nắm giữ hôm nay và ngày mai, và tất cả sự Vinh cửu, sẽ ban phước cho chúng con hôm nay khi chúng con nhóm lại đây trong Danh Ngài, để chúng con biết tốt hơn cách sống để hầu việc Ngài thế nào. Đây là ý định trọn vẹn của chúng con, Cha ôi. Đức Chúa Trời, Đấng biết lòng chúng con, biết điều này là thực. Chúng con giao phó chính mình cho Ngài, với—phần còn lại của ngày, cho sự hầu việc Ngài, như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin mời ngồi.

2 [Anh Branham nói với người nào đó trên bục giảng—Bt.] Cảm ơn. Đây là một cái khác ở đây.

3 Chào quý vị, khán thánh giả ở trước mặt tôi và cũng như những thánh giả tôi không thấy được khắp nước mà chúng ta đang nói máy để nghe sáng nay. Đây là một đặc ân lớn cho tôi để đến đây sáng nay và nói về đề tài quan trọng này. Với những khán giả thấy được trước mặt tôi, quả thật hơi bối rối, bởi vì ngay trước mặt tôi là những tấm màn, thế thì tôi phải nói với bên phải và với bên trái. Và với những thánh giả không thấy được, thánh phòng phía tay phải tôi, và phòng tập thể dục phía bên trái của tôi; còn tôi đang đứng trên nền, với những bức màn mở ra ở giữa, làm thành bên phải và bên trái tôi. Và chúng ta có nhiều thánh giả phải ở bên ngoài, sáng nay, khắp thánh phòng, cũng như phòng tập thể dục, và cũng như nhà thờ, nhà thờ ở Phố số Tám và Phố Penn đã hết chỗ. Và những nơi quá đông phải ngồi ra ngoài, thì hệ thống điện thoại đang chuyển nó tới những nơi đó.

4 Chúng ta đã có một thì giờ thật lớn lao trong Chúa, và chúng ta đang ở dưới sự chuẩn bị lớn cho buổi nhóm này sáng nay. Và rồi tối nay là thời giờ bé mạt chiến dịch bốn ngày này, tại sao, tất nhiên chúng tôi mời tất cả mọi người, mà có thể, có mặt ở đây. Chúng tôi tin rằng Chúa sẽ ban cho chúng ta một cao điểm tuyệt vời tối nay bằng cách thực hiện một điều gì đó cực kỳ khác thường, đến mức Ngài chữa lành tất cả những ai đau yếu và làm những điều vĩ đại như Ngài thường làm. Và chúng ta ở dưới trạng thái chuẩn bị tuyệt vời đó dành cho buổi tối. Công chúng được mời đến dự

một cách thân ái, mọi người, mọi nhà thờ của mọi hệ phái. Ngay cả quý vị không phải là người tin Chúa; chúng ta chắc chắn kêu gọi những tội nhân đến, ngồi giữa chúng ta. Và chúng ta sẽ cố hết sức dạy cho họ về đường lối của Chúa là gì, để chúng ta có thể sống.

5 Bây giờ tôi hi vọng thánh giả sẽ không lo lắng. Và tôi tin cậy Chúa để tôi sẽ không lo lắng, vì tôi đã có được một buổi tối khác thường, nhiều căng thẳng. Vì tôi nhận thức những điều mà tôi nói sáng nay sẽ được giữ lại trong Ngày Phán xét, và tôi—tôi không thể ngủ được, và tôi biết nếu tôi không nói ra những điều đó thì nó sẽ được giữ để chống lại tôi trong Ngày Phán xét. Vì vậy nó làm cho điều đó khó khăn, quý vị không thể giải thích nó được.

6 Và bây giờ sáng nay là đề tài lớn đó chúng ta thảo luận về *Hôn Nhân Và Ly Dị*. Còn lý do tôi đã sắp xếp đề tài này vào trường Chúa nhật, để chúng ta có thể bàn luận nó và dùng thì giờ của mình, thay vì giảng một bài về điều đó. Đó là một sự dạy dỗ từ Kinh thánh.

7 Và tôi—tôi muốn nói rằng, ước gì mục sư truyền đạo nào hay quý vị mục sư truyền đạo, ở bất cứ nơi đâu, cuốn băng này sẽ đến trong tay họ, nếu chúng tôi phát hành cuốn băng này. Tôi không biết hội thánh sẽ làm gì với nó. Tôi đang hỏi Anh Fred để biết ý ban trị sự hội thánh trước khi anh ấy phát hành cuốn băng này. Và với quý vị là những người bên ngoài ở khắp đất nước, đã có sự sắp đặt những máy ghi âm, làm ơn đừng để lọt ra ngoài băng ghi âm này trừ phi quý vị nghe từ Anh Sothmann nói về nó.

8 Vậy thì, và nếu đề nó tung ra, và người nào trong anh em mục sư truyền đạo nào của tôi, hoặc bất cứ Cơ-đốc nhân nào ở nơi đâu, mà không đồng ý những điều tôi nói về chủ đề này, tôi—tôi tin rằng quý vị sẽ không chỉ trích Nó. Nếu quý vị không hiểu Nó theo cách tôi dạy Nó, ồ, quý vị có quyền với điều đó, như một mục sư, như một người chăn bầy. Và tôi tôn trọng điều gì mà quý vị tin.

9 Và có hai trường phái lớn về điều này. Và nếu có hai vấn đề, thì cũng có một cái đúng, hoặc không một cái nào đúng cả. Vì vậy chúng ta sẽ cố gắng nhìn xem Lời của Chúa, sáng nay, để giải quyết vấn đề này. Với tôi, nếu đó là một vấn đề Kinh thánh, thì Kinh thánh chắc chắn có câu trả lời cho nó.

10 Và bây giờ ngay trước khi chúng ta nói những điều này, đúng hơn là, bắt đầu chủ đề này, trước khi tôi cầu nguyện trên Lời, tôi muốn nhấn mạnh với mỗi một người trong anh em, rằng tôi...đặc biệt quý vị Cơ-đốc nhân, rằng tôi ao ước...tôi—tôi muốn quý vị cầu nguyện cho tôi sáng nay. Và tất cả những thánh giả không thấy được đang lắng nghe sáng nay, xin cầu nguyện cho tôi, bởi vì tôi muốn được thành thật và trung thực.

11 Giờ đây chúng ta nhận thức, để đưa ra những lời tuyên bố này, người nào đó, nếu đó chỉ là một người, sẽ bám trên Nó như Nó ở giữa sự sống và cái chết. Có nhiều người trong quý vị ở đây sẽ bỏ đi không tin. Dĩ nhiên, nhiều người trong quý vị, có lẽ, sẽ không. Nhưng tôi biết, trong chức vụ của tôi, có nhiều người đến nghe tôi, và lắng nghe những gì tôi phải nói; ồ, họ đang ngồi ngay đây sáng nay, từ, khắp thế giới, từ nhiều nơi của Hoa Kỳ, Canada, và khắp nước ngoài. Và anh em có thể tưởng tượng mình bị đặt trong sự căng thẳng, để biết rằng cái đích Vĩnh cửu của người đó đặt trong tay anh em, vì người ấy sẽ bám giữ những gì anh em nói. Vì thế Đức Chúa Trời chắc hẳn bắt tôi câu trả lời cho điều đó, và tôi muốn đến với điều này thật là chân thành như tôi có thể.

12 Vậy thì tôi—tôi yêu cầu các chị em của chúng ta. Và tôi đã thay đổi một số lời của mình để tôi có thể nói điều đó trước họ. Billy có trong túi áo, sáng nay, ở ngoài đó, vài thứ mà không thể nói ra trước một—một lượng khán thính giả đông thế này. Và một số điều có lẽ tôi sẽ nói, quý vị phải hiểu. Nhận lấy nó như từ—from người anh em của quý vị, với sự tốt nhất mà tôi biết. Quý vị sẽ ngồi ở trong văn phòng một bác sĩ và lắng nghe ông ta, ông ấy sẽ nói những lời rất rõ cho quý vị. Và một số quý cô và các bạn thanh niên, tôi không muốn các bạn có ấn tượng sai lầm. Tôi muốn các bạn tin, và chỉ ngồi yên lặng. Hãy nhớ, Lễ thật phải là Lễ thật được tuyên bố.

13 Và, bây giờ, đừng nghi ngờ nhưng sẽ có nhiều quý vị không đồng ý với những gì được nói ra, nhưng tôi muốn chứng minh với quý vị bằng Kinh thánh. Và rồi tôi tin, nếu quý vị sẽ cứ cung kính và lắng nghe, thì quý vị sẽ có sự hiểu biết và quan niệm tốt hơn về những gì tôi đang đánh mạnh vào, suốt thời gian. Tôi tin điều này sẽ giải thích được nó, và tôi tin rằng nó sẽ như vậy.

14 Vậy thì chúng ta có thể mất thời gian dài một chút, một giờ rưỡi, hay có lẽ dài hơn, về vấn đề này. Tôi không biết nó sẽ mất bao lâu.

15 Và bây giờ lần nữa, tôi muốn nói điều đó, trong thì giờ này, để biết rằng, nhiều người giữ lời nói của anh em; họ làm thế, với mục sư của họ. Và, dĩ nhiên, tôi đã là một mục sư.

16 Và họ giữ những lời nói của một mục sư, thật giống như giữa cái chết và sự sống. Họ giữ lời nói của linh mục của họ, thật giống như nó là sự chết và sự sống. Và dĩ nhiên, mục sư, có lẽ với tất cả điều ông ta biết phải làm thế nào, ông đang dạy dân sự của mình thật chính xác như ông đã được dạy trong trường thần học; không nghi ngờ điều gì linh mục dạy, cũng như, ở trong những tôn giáo khác nhau mà có những linh mục.

Dĩ nhiên, mục sư thật sự là một thầy tế lễ; đó là người cầu thay. Vậy, nếu linh mục, trong tất cả những gì mà người được dạy trong trường thần học, trong thần học viện và các tu viện, người này với tấm lòng chân thành sâu sắc là nói ra thật chính xác những gì mình được dạy.

17 Ô, thế thì, tôi không có kinh nghiệm thần học hoặc kinh nghiệm tu viện nào, và không có gì chống lại nó chút nào, nhưng tôi có một đời sống rất khác thường.

18 Tôi được kêu gọi khi tôi chỉ là một cậu bé. Và trong điều này là dấu hiệu có thể thấy được, có thể nghe được ban cho tôi, một—một Trụ Lửa trên một bụi cây, lúc tôi bảy tuổi, ngay ở đây trên Utica Pike. Cha tôi đang làm việc cho ông O. H. Wathen vừa mới chết. Và quý vị đã đọc quyển sách ấy, chắc biết chuyện đó. Và từ lúc đó...Trên dòng sông lúc ấy Nó xuất hiện có thể thấy được rõ ràng trước mặt nhiều người. Và bây giờ Nó đã được chụp hình, nhiều lần, và nó được treo ở Washington, DC, như một bản quyền, của Hội trường Nghệ thuật Tôn giáo, như là Linh vật duy nhất được chứng minh một cách khoa học bằng hình ảnh; cùng một Trụ Lửa đó, cùng một cái nhìn chính xác và mọi cách, đã mang dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Tôi tin Đó là Chúa Jêsus Christ trong hình thức Thánh Linh, trong cương vị Con của Đức Chúa Trời.

19 Vì Ngài được gọi là “Con người” khi Ngài đến lần đầu, bây giờ Ngài được gọi là “Con của Đức Chúa Trời,” trong Thiên hi niên Ngài sẽ là “Con của Đa-vít.” Ngài đến như Con người, một Tiên tri, như đã được phán về Ngài; vậy thì Ngài là Con của Đức Chúa Trời, về siêu nhiên; trong thời đại Ngàn năm lớn đó sẽ đến, Ngài sẽ là Con của Đa-vít, ngồi trên ngôi Đa-vít. Như hết thầy độc giả Kinh thánh biết rằng đó là một lời hứa Thiêng liêng mà Đức Chúa Trời, dành cho Đa-vít, Ngài sẽ đẩy lên Con Ngài ngồi trên ngôi của người.

20 Vậy bây giờ trong một chức vụ đặc biệt, lập dị, tôi đã bị gọi mọi thứ từ “Chúa” đến “một quý.” Và điều đó, cứ luôn luôn là cách đó.

21 Đó là điều mà giám mục này của giáo hội Công giáo đã nói với tôi một đêm nọ ở nơi đó, có sự thảo luận, ông ấy đã nói, “Anh Branham, Giảng Báp-tít đã nhận biết chính mình rõ ràng trong Kinh thánh, như tiên tri Ê-sai đã nói.” Ông nói, “Chức vụ các anh được nhận dạng rõ ràng trong Hội thánh.” Ông nói, “Những người theo Luther thì làm theo Kinh thánh.” Ông nói, “Những tín đồ Luther biết Luther, tín đồ Wesley biết Wesley. Nhưng còn những người Ngũ tuần thì sao?” Nói, “Họ đang đi lang thang. Họ không biết nơi nào để đi.”

Và tôi nói, “Thưa ông, tôi đánh giá cao điều đó.”

22 Và chính lúc ấy Đức Thánh Linh giảng trên quí bà ấy, chưa hề thấy tôi, vợ người ấy...nói và nhận biết những sự việc giống nhau.

23 Bây giờ, thành thật mà nói, trước Sứ điệp này tôi nói sáng nay, tôi không biết. Tôi đã nói với ông ấy, tôi nói, “Thưa ông, tôi không thể nói điều đó. Đó là một việc to lớn vĩ đại để nói. Nó trông giống như vậy.”

24 Một điều mà tôi biết, là có điều gì đó, nhất định đã xảy ra. Tất cả những điều này, thật sự, đã được chứng minh một cách khoa học, và được chứng minh trên khắp thế giới, nó không thể chỉ là một chuyện hoang đường. Nó là Sự thật. Đó là gì? Xin cho tôi nói, như thú nhận, trước khi tôi nói chuyện với quí vị sáng nay, tôi không biết. Và tôi không dám hành động chút nào cho tới khi tôi nghe từ Ngài đã nói chuyện với tôi trong quá khứ và bảo tôi những điều này.

25 Hãy nhớ, Chúa Jêsus Christ chúng ta không bao giờ tự khẳng định chính Ngài như là Con của Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Thật như lời người đã nói Ta; nầy vì sao Ta đã sanh ra,” và vân vân, nhưng Ngài không bao giờ tự khẳng định chính Ngài.

26 Và, vậy thì, đó là Trụ Lửa đã dẫn dân Y-sơ-ra-ên, là Chúa Jêsus Christ trong hình thức Thánh Linh (quí vị tin điều đó không?), Lời mà đã đi ra từ Đức Chúa Trời. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

27 Và rồi khi Ngài còn ở trên đất, Ngài đã phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta đi về với Đức Chúa Trời.” Tất cả chúng ta biết điều đó.

28 Và sau sự chết, chôn, và sống lại của Ngài. Sau-lơ từ thành Tạt-sơ trên đường đến thành Đa-mách, để bắt bớ—những Cơ-đốc nhân, vì họ đang dạy những điều trái với những gì họ đã được dạy. Và ông là một chiến binh vĩ đại; dưới Ga-ma-li-ên, một trong những giáo sư nổi tiếng của thời đó, ở các trường học của họ, tu viện của họ; và là một người vĩ đại, và một quan chức của giáo hội. Và tại đó có một Ánh Sáng vĩ đại, Trụ Lửa lần nữa, đánh ngã ông, giữa ban ngày. Và một Tiếng phán, “Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, sao người bắt bớ Ta?”

29 Vậy nếu quí vị chú ý khi Phao-lô, hay Sau-lơ, ngẩng lên, ông thưa, “Lạy Chúa, Chúa là Ai?” Vậy thì, chàng trai ấy, là một người Do-thái, người chắc chắn sẽ không gọi bất cứ điều gì, trừ phi nó là cái gì đó tượng trưng cho Đức Chúa Trời, người chắc hẳn đã không gọi nó là “Chúa.” Vì vậy, Nó cũng là Trụ Lửa.

30 Khi Chúa Jêsus phán, “Ta đi về cùng Đức Chúa Trời. Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta trở về cùng Đức Chúa Trời.”

31 Ngài ở Đó, trở lại trong hình thức của một Trụ Lửa lần nữa; Ngài phán, “Ta là Jêsus Người mà người bắt bớ; người đã đến ghim nhọn thì là khó chịu cho người vậy.”

32 Chúng ta nhận biết rằng khi Sứ đồ Phi-e-rơ, người được ban cho nắm giữ các chìa khóa để lập Hội thánh, chúng ta thấy rằng ông đã ở trong tù, cũng chính Trụ Lửa này đến qua những song sắt, mở cửa ngục, và mang Phi-e-rơ ra, cách bí mật, mà thậm chí không làm khuấy động lính canh. Với tôi, Đó là Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi.

33 Và rồi quý vị sẽ luôn luôn biết bất cứ điều gì bởi bản chất của nó. Bất cứ cái gì cũng bày tỏ bản chất của nó, bông trái nó sanh ra. Và tôi mời quý vị nhìn loại trái Nó sinh ra, Ánh sáng này là Đức Chúa Trời, bởi vì Nó luôn luôn đi về với Lời của Đức Chúa Trời, và chứng minh Lời của Đức Chúa Trời, giảng Lời của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời chứng minh rằng Lời thiết yếu như vậy trước quý vị. Phải là điều gì đó đáng sau Nó.

34 Người ta đã gọi tôi là một tiên tri. Tôi không tự xưng mình là tiên tri chút nào, bởi vì tôi không dám nói điều đó, nhưng tôi có...Nói, tôi có thể nói điều này, rằng Chúa cho tôi thấy trước các sự việc, kể lại những điều đã xảy ra, sẽ xảy ra, đang xảy ra, và không một lần nào sai, trong hàng vạn lần. Mọi việc mà Ngài đã phán sẽ xảy ra, thì đã xảy ra. Tất cả chúng ta biết điều đó. Nếu có một người trong số những khán thính giả thấy được sáng nay, hay ở bất cứ nơi đâu, có thể nói một lần nó đã sai, quý vị cứ tự do đứng lên và nói vậy. Nhưng nếu mọi người biết rằng mỗi lần, trong hàng ngàn lần, nó đã hoàn toàn đúng, hãy nói, “a-men.” [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Hiểu không? Vậy điều đó sẽ giống như vậy khắp thế giới.

35 Điều gì đó sắp xảy ra. Đức Chúa Trời không bao giờ ban đến những điều này mà không có một mục đích đáng sau nó.

36 Tôi vừa suy nghĩ ở đây. Tôi đã đặt nó ở đây, một trong những ghi chú của tôi. Sáng nay tôi đã mang, một bộ khuy áo...Nhiều người trong quý vị đã nghe về ngôi sao màn bạc này, Jane Russell, và mẹ cô là một người Ngũ tuần; còn Danny Henry là anh họ của cô, cháu đầu tiên của bà, con trai dì của cô. Anh ta là người Báp-tít. Anh đứng ở buổi nhóm, một buổi nhóm của các Thương Gia ở Los Angeles, California, cách đây hai năm.

37 Và tôi vừa giảng xong về một sự bày tỏ vĩ đại, đầy quyền năng, và mạnh mẽ; mà ngay cả người giám sát, một trong những tổng giám sát của giáo hội Phúc âm Ngũ tuần, bước xuống bục giảng từ trên ban công nơi ông đang ngồi, và nói, “Tôi không tin rằng Anh Branham muốn nói điều đó.”

38 Tôi trả lời, “Tôi phải muốn nói điều đó, thưa ông. Đó là LỜI CHÚA PHÁN VẬY.” Và, thế thì, đó là về hội thánh trong thời đại này.

39 Và khoảng thời gian đó, người trẻ tuổi này là một thương gia...Anh trai anh ở trên...anh có mặt ở đó để chụp hình cho chương trình truyền

hình sáng hôm ấy, người anh khác của anh là—là một người giám sát đường sá của bang California. Và Danny Henry bước lên sau khi buổi nhóm kết thúc, trên bục giảng, giống như thể *này*, tất cả mọi người còn ngồi ở đó, anh bước đến choàng hai tay ôm choàng lấy tôi. Và anh nói những lời này, “Anh Branham, tôi hi vọng điều này không có vẻ báng bổ, nhưng,” nói, “điều đó có thể làm thành chương thứ 23 của sách Khải huyền.” Mà, chỉ có hai mươi hai chương trong sách Khải huyền. Anh nói, “Tôi hi vọng điều này không có vẻ báng bổ.” Anh không nói gì hơn điều đó...Bây giờ, anh ta là một tín đồ Báp-tít, và không biết gì về sự siêu nhiên. Với đôi tay ôm choàng lấy tôi, anh ta bắt đầu nói tiếng lạ.

40 Và khi anh ta nói tiếng lạ xong, có một—một người đàn bà to lớn chắc nịch, đen đúa đang ngồi trước mặt tôi, đứng dậy, và nói, “Không cần phải có một sự thông giải nào.” Bà nói, “Tôi ở Shreveport, Louisiana, hay, Baton Rouge, Louisiana.” Nói, “Rõ ràng đó là tiếng Pháp.”

41 Victor Le Doux, là một người Pháp, cũng đang ngồi đó, nói, “Chắc chắn vậy, tôi là người Pháp, và đó là tiếng Pháp hoàn toàn.”

42 Tôi nói, “Chờ một chút. Ông viết xuống những gì anh ta đã nói, và bà viết xuống điều anh ấy đã nói, trước khi quý vị nói điều gì. Viết xuống những gì quý vị nói, và cho chúng tôi xem những lời ghi chú của quý vị.” Và vậy là người này viết, và người kia viết, ngay cả chính tả cũng giống nhau.

43 Và rồi hầu như lúc ấy, khi họ mang những lời ghi chú lên, một thanh niên thanh lịch, tóc vàng từ phía sau bước lên. Ở đó, không đủ chỗ cho anh ta ngồi; anh ta đứng ở phía sau. Anh ta bước tới, nói, “Chờ một chút, tôi cũng muốn có một chỗ, để viết ra lời ghi chú.” Anh nói, “Tôi là thông dịch viên tiếng Pháp của U.N., Liên Hiệp Quốc.” Anh nói, “Tôi muốn để lại lời ghi chú của tôi.”

44 Và, ở đây, tất cả ba lời ghi chép hoàn toàn giống nhau, bằng tiếng Pháp. Và đây là lời ghi chú đọc ra. Đây là nguyên văn của những ghi chú, được lấy ra. Đây là ghi chú, của chính Danny, anh bỏ trong túi áo. Dĩ nhiên, nó được đưa cho Hội Thương gia Cơ-đốc, và vân vân.

Bởi vì người chọn đường hẹp, một con đường khó khăn; người phải bước đi trong sự lựa chọn của chính mình.

Người đã chọn quyết định đúng và chính xác, và đó là Đường của Ta.

Vì sự lựa chọn quan trọng này, một địa vị lớn trên Trời sẽ chờ người.

Thật người đã có một quyết định vinh quang biết bao!

Điều này tự nó là điều mà sẽ ban cho và làm ứng nghiệm chiến thắng to lớn trong tình yêu Thiên liêng.

45 Bây giờ, người đàn ông ấy đã ký tên ở đó. “Lời tuyên bố ở trên được thông dịch bởi... của Danny Henry nói tiên tri về Anh Branham, được ban cho bởi ba người làm chứng tại quán ăn tự phục vụ ở Los Angeles, California.”

46 Vậy thì, cũng thanh niên này đã nói lời tiên tri này, mà không biết mình nói gì, đã ở Giê-ru-sa-lem cách đó khoảng một tháng. Anh ta có đặc ân đi đến và—và nằm trong ngôi mộ nơi Chúa Jê-sus đã chết và được chôn. Và vì thế trong lúc anh ta nằm đó, anh nói tôi đến trong tâm trí anh thật mạnh mẽ, và anh bèn khóc. Nói, “Thật là quá khó khăn cho Anh Branham để đứng lên chống lại thế gian và những điều này, cùng tất cả các giáo hội!”

47 Giống như đã—đã có lần tôi nói về một người, về phần Billy Graham, nói, “Chúng ta có thể hiểu Billy Graham, vì tất cả các Giáo hội liên hiệp với nhau vì ông. Chúng ta hiểu Oral Roberts, những người Ngũ tuần. Nhưng làm sao chúng ta hiểu được bất cứ điều gì, khi Nó đi ngược với những gì người ta đã được dạy dỗ?” Đó là Đức Chúa Trời.

48 Và, Danny, anh làm những viên đá nhỏ, như là một thú tiêu khiển. Anh bước ra để đến nơi được đặt Thập tự giá, nơi người ta đặt Thập tự giá trên tảng đá. Không thấy ai ở quanh đó, vì vậy anh ta đập vỡ một miếng đá nhỏ và bỏ vào túi làm kỷ niệm, về nhà anh làm cho tôi một bộ khay cài cổ tay áo từ những viên đá đó. Và, thật kỳ lạ, khi anh làm chúng, những viên đá đó trông như bị nhuộm máu. Và qua mỗi viên của chúng, liên tục, chảy thẳng ra một dòng máu, chảy qua con đường thẳng, và hẹp trong cặp khay cài áo. Vậy thì điều đó có thể chỉ là một...Đấy, người nào khác có thể không để ý đến điều đó, nhưng với tôi đó là sự ca ngợi với những việc tôi tin. Tôi tin rằng mọi việc đều có một ý nghĩa với nó.

49 Và bây giờ, trong lần này, bất cứ cái gì mà Chúa đã...Nếu đây không phải là điều Ngài đã nói tiên tri về, trong Ma-la-chi 4 và cũng trong Lu-ca 17, và nhiều câu Kinh thánh khác điều đó phải xảy ra trong ngày sau rốt này, xin cho tôi nói điều này để kết thúc, nó đã đặt nền tảng cho con người khi người ấy muốn đến. Vì thế tôi rất biết ơn Chúa Toàn năng, nếu là cách đó, để tôi làm một cái gì nhỏ nhoi, trong tình trạng ít được học hành của tôi, để bày tỏ sự biết ơn sâu sắc của tôi đối với tình yêu Ngài dành cho tôi, tình yêu của tôi với Ngài, và tình yêu của chúng ta với nhiều người.

50 Do đó, bằng sự chân thành, tôi đến với chủ đề này về *Hôn Nhân Và Ly Dị*. Cầu xin Chúa thương xót trên tất cả chúng ta.

51 Và giờ này hãy lắng nghe kỹ. Và, thưa quý chị em, đừng đứng dậy đi ra; hãy ngồi lại chỉ một lát. Thưa quý anh em, cũng làm như vậy. Đừng

tất máy đang nối đường dây này, ở ngoài đó. Đừng làm thế. Cứ ngồi im vài phút, cho tới khi chấm dứt. Hãy nghe kỹ. Nếu quý vị bất đồng, hãy ghi xuống những lời Kinh thánh mà tôi sử dụng, và rồi học hỏi chúng trong sự cầu nguyện trước khi có quyết định của chính mình.

Chúa ôi, xin giúp chúng con khi chúng con cố gắng đến với đề tài này.

52 Bây giờ, có thể hơi dài dòng một chút. Tôi không muốn quý vị vội vàng. Và hết thầy chúng ta, cứ dùng thì giờ của mình, và học hỏi Lời của Đức Chúa Trời, cách đúng đắn và xuyên suốt, như chúng ta biết học hỏi Nó như thế nào.

53 Chúng ta hãy bắt đầu với Phúc âm Ma-thi-ơ, chương thứ 19. Và bắt đầu, tôi nghĩ, với câu thứ 8 của chương 19, tôi muốn bắt đầu. Tôi có thể cũng bắt đầu với câu 1, và đọc tới câu 8 của chương 19.

54 Vậy thì, nên nhớ, những điều này mà tôi nói phải đến từ Lời của Đức Chúa Trời. Nó không thể là quan điểm riêng của tôi, vì quan điểm của tôi cũng giống như ý kiến của bất cứ ai khác. Nhưng nó phải được ở trong sự liên tục với Lời của Đức Chúa Trời. Nên nhớ, Đức Chúa Trời giữ mọi sự trong sự liên tục. Ngài không hề thay đổi. Ngài là hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi. Quý vị tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài không hề thay đổi.

55 Bây giờ tôi sẽ đọc từ chương 19.

Và xảy ra, khi Đức Chúa Jêsus phán lời ấy xong rồi, thì từ xứ Ga-li-lê, mà đi đến bờ cõi xứ Giu-đê bên kia sông Giô-đanh;

Và có nhiều đoàn dân đông theo Ngài; và Ngài chữa lành họ...

Những người Pha-ri-si cũng đến gần, để thử Ngài,...

56 Tôi ngừng ở đó để anh em có thể hiểu sự nhấn mạnh về ai đang thử Ngài.

...nói với Ngài, Không cứ vì có gì mà người ta cho phép một người đàn ông để vợ mình chẳng?

Và Ngài trả lời và nói với họ rằng, Các ngươi há chưa đọc, lời chép về Ngài hồi ban đầu dựng nên một người nam và một người nữ,

Và có phán rằng, Vì có đó người nam sẽ lìa cha...mẹ, và sẽ dính dúi với vợ mình: và hai người sẽ cùng nên một thịt hay sao?

Thế thì vợ chồng không phải là hai nữa, nhưng một thịt mà thôi. Vậy những kẻ mà Đức Chúa Trời đã phối hiệp với nhau, loài người không nên phân rẽ.

Họ lại hỏi Ngài rằng, Vậy chớ sao Môi-se đã dạy lập tờ để, đặng...để vợ đi?

Và Ngài phán cùng họ rằng, Vì có lòng các người cứng cỏi nên Môi-se cho phép để vợ; nhưng từ lúc ban đầu không có như vậy đâu.

Bây giờ, lạy Chúa, xin giúp chúng con.

57 Phán đoạn Kinh thánh này, vấn đề này, đối chất với Chúa Jêsus ngay chính lúc bắt đầu chức vụ của Ngài. Và nó đã gây khó khăn với Môi-se ở chính lúc bắt đầu chức vụ của ông. Đó là vấn đề trên hết trong lòng những người tin. Tội nhân chẳng quan tâm đến. Nhưng với các tín đồ, bởi vì tín đồ đang cố hết sức để biết sống như thế nào cho đúng trước mặt Đức Chúa Trời. Do đó nó, bất cứ vấn đề nào liên quan đến tôn giáo, thì trường hợp *Hôn Nhân Và Ly Dị* cũng được nêu ra, (tại sao?) bởi vì nó là nguyên nhân của tội lỗi nguyên thủy. Đó là nơi tội lỗi khởi đầu. Và đó là lý do nó được đưa ra mọi lúc, bởi vì nó chính là sự bắt đầu của tội lỗi.

58 Bây giờ tôi sẽ không có thời giờ để giải thích tất cả những điều này, nhưng tôi sẽ vui lòng trả lời thư của quý vị hoặc bất cứ điều gì tôi có thể. Hay là, chúng ta đã có những cuốn sách viết về nó, và nhiều câu hỏi, và ngay cả cắt ra từ những tờ báo và những thứ ở đây, để chứng minh điều này, chúng ta biết rằng chính là Ê-va (Trái táo mà bà ta đã được cho rằng ăn, thậm chí nó không phù hợp với Kinh thánh, bây giờ người ta tuyên bố đó là một quả mơ; nó cũng không phải.), bà ta đã phạm tội tà dâm, mà sinh ra đứa con đầu tiên, là Ca-in, con riêng của Sa-tan, vì trong nó đã đặt sẵn điều ác. Nó không đến qua A-bên. Con trai của Sa-tan là Ca-in.

59 Tôi biết câu hỏi của quý vị bây giờ là, “Ê-va nói, ‘Tôi đã có được một người từ Chúa.’” Điều đó hoàn toàn đúng.

60 Quý vị có thể hiểu là một người đàn bà xấu nét nhất trong thành phố, một người đàn ông tội tệ nhất; nếu họ có con, nó phải đến từ Chúa, vì Đức Chúa Trời có luật pháp đặt để với nhau. Và những luật này, giống như mặt trời mọc lên; quý vị bỏ cỏ gai trong một cánh đồng phi nhiều, nó sẽ lớn lên. Và nó phải lớn lên, vì đó là quy luật của Đức Chúa Trời. Khi hạt giống được gieo, nó phải mọc lên. Và không có gì có thể mọc sự sống ngoài Đức Chúa Trời, vì nó hoạt động dưới những quy luật của Ngài. Cho nên khi hạt giống tội ác được trồng trong tử cung của—của Ê-va, thì nó phải sanh ra, vì đó là luật sinh sản của Đức Chúa Trời. Và nó không thể làm gì khác ngoài việc mang nó ra, và nó phải đến từ Đức Chúa Trời.

61 Đó là lý do mà người ta nói, “Những đứa bé,” đôi khi, “không được sinh ra với cha mẹ Cơ-đốc, bị hư mất.”

⁶² Huyết Chúa Jêsus Christ đền tội cho đứa bé, tôi không quan tâm nó được sinh ra thế nào và nó được sanh ra gian ác thế nào. Ngài là Chiên Con của Đức Chúa Trời cất tội lỗi thế gian đi. Đứa bé không thể ăn năn, vì nó không có gì để ăn năn, và đó là tội lỗi của thế gian đã được cất đi bởi Huyết của Đấng Christ. Những đứa bé đi lên Thiên đàng.

⁶³ Đó là nguyên tội, và đó là lý do nó—nó bị chất vấn. Khi việc kỳ lạ vĩ đại nào đến từ Đức Chúa Trời, gần như việc trước tiên là: “Còn về hôn nhân và ly dị thế nào?” Vậy thì, như đã có, nó vẫn là một vấn đề giữa dân sự. Như việc đã xảy ra trong thời Chúa Jêsus, như đã xảy ra trong thời Môi-se, nó luôn luôn xảy ra, và xảy ra cho đến ngày nay, một vấn đề giữa dân sự, bởi vì người ta muốn biết Sự thật là gì.

⁶⁴ Nhưng ở đâu có một câu hỏi, ở đó phải có một câu trả lời. Và bây giờ là câu trả lời, như tôi đã nói trước, tuần này, phải có một câu trả lời đúng. Và nếu chúng ta có một câu trả lời cho bất cứ điều gì, mà nó—nó không đúng, thì chúng ta biết rằng nó sai. Nhưng đó là, quý vị sẽ vẫn hỏi cho tới khi có câu trả lời đúng nhất, nếu quý vị muốn biết Lẽ thật. Và đây là một vấn đề Kinh thánh, nó sẽ là một sự trả lời Kinh thánh.

⁶⁵ Điều đó giống như tôi đã nói, nếu sáng nay tôi muốn đi hướng đông; thì câu trả lời tốt nhất mà tôi đã biết điều này, tôi phải tìm một cái gì đó trong cánh đồng, và nó ở trực tiếp phía đông, và tôi đã đi về phía đông. Một người nào đó nói, “Anh Branham, *đấy* là hướng đông.” Có khả năng, nó ở hướng đông, nhưng là đông bắc. Tôi sẽ đi ngang qua chính mục tiêu mà tôi đang tìm; Tôi đi trở lại, biết mình sai. Và rồi nếu người nào đó nói, “Anh Branham, đi lối *này*, phía bên phải anh.” Vậy thì, cũng có khả năng, là hướng đông, nhưng đó là đông nam. Tôi sẽ lạc mất mục tiêu mà mình đang tìm kiếm, bởi vì đã đi quá xa ranh giới của sự an toàn và con đường thẳng đến.

⁶⁶ Bây giờ, nếu là vậy, chúng ta có hai trường phái tư tưởng về *Hôn Nhân Và Ly Dị*. Và đó là, một trong hai trường phái đó nói, rằng, “Một người nam có thể chỉ cưới một lần trừ phi người vợ ấy chết.” Và đó là một trong những vấn đề, nhưng, quý vị đi theo điều đó, rất nhiệt tình. Và rồi phái kẻ tiếp nói, “Ồ, nếu người vợ hoặc chồng, một trong hai người, đã phạm tội ngoại tình, một trong hai người cũng có thể ly dị và cưới người khác.” Quý vị thấy chính mình vượt rào với chính điều đó.

⁶⁷ Vậy, *đấy*, không phải hướng đông nam hay đông bắc; chúng ta muốn trực tiếp hướng đông. Quý vị sẽ chạy ra ngoài Kinh thánh khi quý vị đi cách *này*, quý vị chạy ra ngoài Kinh thánh khi quý vị đi theo cách *đó*. Chúng ta muốn biết nơi mà Kinh thánh đáp ứng Kinh thánh, và biết Lẽ thật của nó là gì. Mỗi người hiểu một cách khác nhau, và không đưa ra được câu trả lời đúng đắn, nhưng vẫn phải có một câu trả lời.

68 Giống như, ngày nay, có hai trường phái giáo lý lớn trong Hội thánh; một là chủ nghĩa Calvin, một phái khác là Armin-... chủ nghĩa Armin. Một bên là tuân thủ luật pháp tuyệt đối, còn bên kia tin vào ân điển. Và chúng ta thấy những người tin vào ân điển, những người theo thuyết Calvin, nói rằng, “Ôn Chúa, hút thuốc chẳng hại gì. Tôi uống rượu cũng chẳng hại gì. Tôi có thể làm những điều này, vì tôi đã có sự bảo đảm Đời đời.” Thế thì chúng ta thấy phái kia, những người tuân thủ luật pháp, nói, “Ồ, tôi muốn nói lớn ra cho anh ta biết, tôi muốn cho anh ta thấy một chút ý nghĩ của mình, nhưng, tôi là một Cơ-đốc nhân, tôi phải giữ im lặng.” Đây, quý vị thấy chính mình trên hai con đường khác nhau, và không có con đường nào đúng. Vậy thì, thật khó nói điều đó, nhưng đó là sự thật.

69 Chúng ta thấy chính mình trên hai con đường khác nhau; một bên đi một đường, còn một bên đi đường khác. Bây giờ chúng ta hãy xem Lễ thật là gì.

70 Vậy thì lắng nghe, và thấy điều này có vẻ tế nhị với quý vị không. Chẳng hạn, nếu tôi sắp đi nước ngoài. Và tôi sẽ lấy ví dụ gia đình của chính tôi. Tôi sẽ gọi vợ tôi đến, và tôi sẽ nói, “Chúng ta sẽ-... Anh sẽ đi nước ngoài, em yêu.” Bây giờ đây là phía tuân giữ luật pháp, “Này, vợ của anh, anh sẽ đề ra một luật cho em! Nếu em lảng lơ với người đàn ông nào trong khi anh đi vắng, khi về anh sẽ ly dị em. Và anh không muốn em liếc mắt, hay tán tỉnh người đàn ông nào! Em hiểu điều đó chứ? Anh là chồng em! Nếu em không tuân theo, anh sẽ bỏ em khi anh về.”

71 Thế thì nàng đến và thắt cà vạt cho tôi, và nói, “Chồng tốt của em, em muốn nói với anh điều này, đây, đây, rằng nếu anh đưa mắt với bất kỳ phụ nữ nào, hay là đi với cô nào, hoặc tán tỉnh bất cứ người nữ nào, anh sẽ là người bị ly dị khi trở về.” Thế thì, đó có phải là một gia đình hạnh phúc không? Đó là những người tuân thủ luật pháp. Đúng vậy.

72 Bây giờ, mặt khác là, nếu tôi đi nước ngoài và tôi phạm lỗi... Đi qua và nói, “Này, xem, mình sẽ đi ra với người phụ nữ này.Ồ, không sao đâu, vợ mình không để ý mà.” Vợ tôi nói, “Tôi đi với người đàn ông này. Không sao đâu; Bill không để ý mà.” Nếu tôi không quan tâm, rồi sẽ xảy ra điều không hay với tôi; tôi không yêu người nữ ấy đúng đắn. Và nếu nàng không quan tâm, thì có điều gì đó sai với nàng. Nàng là vợ tôi; tôi không muốn người đàn ông khác lừa gạt nàng. Nàng là vợ tôi.

73 Vậy thì, cách đúng đắn của nó, là, cả hai người có một sự thật, nhưng không phải là Sự thật chính xác.

74 Vậy khi tôi đi nước ngoài, để làm điều đó cho đúng, gia đình thân yêu của tôi sẽ họp lại, và chúng tôi cầu nguyện với nhau. Và tôi giao phó họ cho Đức Chúa Trời, và họ giao phó tôi cho Đức Chúa Trời. Và khi chúng tôi làm

thế, chúng tôi đi nước ngoài... Tôi đi nước ngoài. Vậy thì, tôi biết cô ấy yêu tôi; Tôi tin tưởng nàng. Và tôi yêu nàng; nàng tin tưởng tôi. Chừng nào tôi còn yêu nàng như thế, nàng không lo lắng về việc tôi đi với phụ nữ nào khác. Chừng nào nàng còn yêu tôi đúng đắn, sao, tôi không cần phải nghĩ về người đàn ông nào đi với nàng, vì nàng là vợ tôi và tôi tin nàng.

75 Tôi tin, nếu tôi thật sự làm điều gì sai, lầm lỗi và đi với người phụ nữ nào đó, rồi trở về thú nhận điều đó với nàng, và kể với nàng, “Meda, anh đã không có ý làm điều đó. Anh chỉ bị mắc bẫy; người phụ nữ đó cứ chạy ngay đến và—và ôm choàng anh, và bắt đầu *thế này thế nọ*,” tôi tin nàng sẽ hiểu. Tôi tin nàng sẽ tha thứ cho tôi điều đó. Nhưng tôi sẽ không làm điều đó, vì chẳng là gì, bởi vì tôi yêu nàng. Mặc dầu nàng tha thứ cho tôi, tôi sẽ không làm điều đó. Tôi không muốn làm nàng tổn thương, vì điều gì. Mặc dầu tôi biết nàng tha thứ cho tôi về điều đó, tôi không muốn làm nàng tổn thương.

76 Và đó là cách nó có với Đức Chúa Trời. Nếu tôi...nếu một tình yêu *phileo*, là tình yêu loài người, tình yêu bằng hữu, có thể khiến một người cảm thấy thế về vợ mình; thế thì còn tình yêu *agapao*, tiếng Hi-lạp có nghĩa là “tình yêu của Đức Chúa Trời,” sẽ khiến tôi làm như thế nào về Chúa Jêsus Christ? Tôi, bao lâu mà tôi còn muốn đi làm điều đó, thì nó sẽ ở trong lòng tôi để thực hiện! Dù...Tôi nói, chừng nào nó còn ở trong lòng tôi để làm, thì tôi đi để làm điều đó. Sự tuân thủ luật pháp sẽ không để tôi làm điều đó, là vì tôi biết rằng mình sẽ chịu hình phạt vì làm thế. Nhưng Lễ thật thực sự của nó là, là khi tình yêu của Đức Chúa Trời đến trong lòng anh em cho đến nỗi khi anh em *muốn* làm Nó. Đó là Lễ thật của nó. Có hai trường phái. Không phải chủ nghĩa giáo luật hay cái khác, hay là chủ nghĩa Calvin, không phải cả hai.

77 Vậy thì chúng ta thấy ngày nay, cũng vậy, có nhiều giáo phái khác nhau. Có giáo hội Công giáo, giáo hội Tin Lành. Mỗi giáo hội nói họ là Đường lối, đây, “Chúng tôi có Đường lối, chúng tôi có Lễ thật.” Giáo hội Giám lý, nói, “Chúng tôi có Lễ thật.” Báp-tít nói, “Chúng tôi có Lễ thật.”

78 Ô, với tôi, chừng nào họ cảm nhận kiểu đó, thì không phải như vậy, vì Chúa Jêsus phán, “Ta là Lễ thật.” Hiểu không?

79 Cho nên, như bài giảng của tôi tối hôm qua, Ngài là nơi mà Đức Chúa Trời đặt Danh Ngài, nơi duy nhất để thờ phượng. Quý vị không phải là một Cơ đốc nhân vì quý vị là một người theo đạo Tin Lành. Quý vị không phải là một Cơ đốc nhân vì quý vị là người Công giáo. Quý vị không phải là Cơ đốc nhân vì quý vị là tín đồ Giám lý, Báp-tít hay Ngũ tuần. Quý vị là Cơ đốc nhân vì quý vị đã chịu phép báp-tem trong Chúa Jêsus Christ, bằng

Đức Thánh Linh, không phải bằng nước. “Chỉ có một Đức tin; một Chúa; một phép báp-tem,” đó là phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh. Phép báp-tem bằng nước đem quý vị vào một sự thông công. Phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh đem quý vị vào trong Đấng Christ. Đó là Lễ thật.

⁸⁰ Chúng ta cũng có hai ý tưởng về *Hôn Nhân Và Ly Dị* này. Bây giờ, điều đó, Chúa chúng ta đã mở sự mầu nhiệm Bảy-Ấn về Lời Ngài cho chúng ta, trong những ngày sau rốt này. Giờ đây, nhiều người trong quý vị, đây có thể là điều không thể hiểu được với quý vị, nhưng hội thánh của tôi hiểu. Bởi điều gì? Và quý vị nghe về những khái tượng và những gì đã xảy ra. Và vấn đề là một vấn đề Kinh thánh, chúng ta được mời đến đây để có một câu trả lời đúng đối với toàn bộ bí mật ẩn giấu đã được giấu kín từ khi sáng thế. Và Kinh thánh nói tiên tri và nói rằng trong ngày này những sự bí mật này sẽ được tỏ ra. Khải huyền 10, “Vào lúc tiếng của thiên sứ thứ bảy, sứ giả hội thánh Lao-đi-xê, những bí mật của Đức Chúa Trời sẽ được tỏ ra.” Và đây là thời đại cuối cùng, là Lao-đi-xê.

⁸¹ Hãy nhìn vào tất cả sự phục hưng này đã liên tiếp trong mười lăm năm hoặc hơn nữa, và không có giáo phái nào xuất hiện từ đó. Luther đã có một sự phục hưng, rồi đi đến một giáo phái; Wesley, đi đến một giáo phái; Alexander Cambell, đi đến một giáo phái; tất cả giáo phái này đi đến một giáo phái lớn khác...John Smith, và vân vân, những giáo phái, Moody, cứ như thế. Nhưng đây đã là một...Thường thường một cuộc phục hưng chỉ kéo dài khoảng ba năm. Nhưng lần này nó đã kéo dài hơn mười lăm năm, và không một giáo phái nào nảy ra từ đó, vì đây là thời kỳ Hạt giống. Không còn vỏ trấu nữa; sau khi một vỏ trấu chết, nó là Hạt giống.

⁸² Đức Chúa Trời sẵn sàng, nếu Ngài không làm điều đó bây giờ, Ngài sẽ kêu gọi một Hội thánh tới sự hoàn hảo bằng Lời Ngài, là Chúa Jêsus Christ. Chú ý, phải có một câu trả lời ở đâu đó, và là Điều đó, sự mầu nhiệm bảy-ấn đó của Đức Chúa trời, Bảy Ấn.

⁸³ Bao nhiêu người hiểu điều đó, hãy giơ tay lên. Cho chúng ta thấy. Tôi nghĩ phần lớn là hội chúng của chúng ta ở quanh đây, hãy lắng nghe. Nếu không, những quyển sách này sẽ được in ra chẳng bao lâu nữa, về đề tài này. Chúng ta có những quyển sách, một số sách về Điều đó lúc này.

⁸⁴ Chúa Jêsus, trong phân đoạn của chúng ta, mời chúng ta trở lại với ban đầu, cho câu trả lời đúng dựa trên Kinh thánh.

⁸⁵ Bây giờ, khi Ngài đương đầu với điều này, có hai điều trong quan điểm. Các thầy tế lễ nói với Ngài, “Một người nam có thể để vợ, và cưới người khác, vì bất cứ lý do gì không?”

Và Chúa Jêsus phán, “Không phải như vậy từ lúc ban đầu.”

Rồi họ hỏi, “Môi-se đã ung chịu chúng tôi viết đơn ly dị, và ly dị vợ vì bất cứ lý do gì họ muốn.”

86 Ngài phán, “Điều đó, Môi-se đã làm thế vì,” tôi đang đề một sự căng thẳng trong chốc lát, “vì sự cứng lòng của các người; nhưng từ, hay là lúc ban đầu không phải vậy.” Vấn đề đó!

87 Vấn đề ngày nay, như sự hòa bình thế giới, “Có phải nó đang đến bởi lý do chính trị, liên hiệp các nước, đã liên hiệp không?” Tôi nói cho quý vị biết, không. Nó luôn luôn thất bại, và nó sẽ lại thất bại. Nhưng vẫn còn ở đó một câu trả lời đúng cho vấn đề, “Sẽ có hòa bình trên trái đất không?” Có, khi nào tội lỗi đi vắng khỏi trái đất này, thì sẽ có hòa bình. Nhưng cho tới lúc đó, sẽ không có hòa bình; “dân này sẽ đẩy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia.” Đức Chúa Trời đã cho chúng ta một phương cách chữa trị tội lỗi. Lắng nghe kỹ nào. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta phương cách thoát khỏi tình trạng tội lỗi của thế gian, nhưng con người của thế gian sẽ không tiếp nhận phương cách cứu chuộc của Đức Chúa Trời.

88 Đức Chúa Trời đã ban cho một phương thuốc và một cách để cưới vợ và sống với họ, nhưng con người không muốn chấp nhận phương cách của Đức Chúa Trời, sẽ không chấp nhận Lời Ngài về vấn đề đó. Chúa Jêsus đã phán về điều này. Và điều này nhắc nhở chúng ta về—về Lời Ngài, biết rằng Ngài đã phán, “Trời đất sẽ hư hoại, qua đi, nhưng Lời Ta nói sẽ chẳng bao giờ qua đi.”

89 Vấn đề là, câu trả lời đúng mà Chúa Jêsus muốn chúng ta trở lại với, là trở lại với lúc ban đầu. Thế thì, điều đó ở trong sách Sáng thế ký, vì từ *Sáng thế ký* là chương hạt giống cho mọi vấn đề trong Kinh thánh. Và quý vị phải luôn luôn trở lại với hạt giống để thấy loại hạt giống gì trong cánh đồng, để thấy những vụ mùa của quý vị sẽ có là gì. Vậy thì, loại hạt gì được gieo? Sáng thế ký, là chương hạt giống, chúng ta trở lại với Sáng thế ký. Chúa Jêsus giới thiệu chúng ta với lời Kinh thánh đó, “lúc ban đầu.” Nào, hãy nhớ, đó là khi thời gian đã bắt đầu. Trước đó, là sự Đờ đờ. Bây giờ, vấn đề của chúng ta đã có ở đó, chú ý, nếu chúng ta đi trở lại với ban đầu.

90 Vậy thì đừng quên điều này! Và đó là lý do tôi muốn nói chậm, để nhiều người qua làn sóng điện, và để băng ghi âm sẽ được nghe cách rõ ràng.

91 Nếu Chúa Jêsus phán, “Trở lại với ban đầu,” ở đó chỉ có một cặp của bất cứ thứ gì trên trái đất. Có một A-đam, một Ê-va, họ được kết hợp bởi một mình Đức Chúa Trời. Một con ngựa cái, một con ngựa đực; một con vẹt cái, một con vẹt đực. “Lúc ban đầu,” như Ngài bảo chúng ta quay trở lại, chỉ có mỗi loài một cặp. Điều đó đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì, chúng ta thấy mọi việc “lúc ban đầu” đã diễn tiến theo trật tự hoàn hảo và hài hòa với Đức Chúa Trời, không có gì đi ra ngoài sự phục vụ.

⁹² Mọi việc trên thiên đàng vẫn theo trật tự; tất cả các ngôi sao, những thiên hà, thái dương hệ, mọi việc hoàn hảo trong trật tự. Một trong chúng di chuyển, sẽ làm gián đoạn toàn bộ chương trình.

⁹³ Nào hãy nghe. Quý vị hiểu không? Một sự gián đoạn làm hỏng toàn bộ chương trình! Vậy thì, khi nhân loại đang hoạt động liên tục với Đức Chúa Trời, với một người nam và một người nữ, người nữ này đã phạm tội và nó đã đưa chương trình toàn cầu ra khỏi sự liên tục với Đức Chúa Trời. Do đó, thêm vào một Lời trong Sách này, hoặc bớt đi một Lời trong Sách này, là đưa một Cơ đốc nhân ra khỏi sự liên kết với Đức Chúa Trời, đưa hội thánh ra ngoài sự liên tục với Đức Chúa Trời, đưa gia đình ra khỏi sự liên tục với Đức Chúa Trời. Mỗi tín hữu có thể bị ném ra ngoài, vì không chấp nhận mọi Lời của Chúa.

⁹⁴ Thế thì, chính người đàn bà đã gây ra sự chia ly của một gia đình đáng yêu. Không phải là một Cherubim làm phiền trái đất. Không phải A-đam đã đưa gia đình ra khỏi sự liên tục. Không phải cái gì khác đã đưa gia đình, và toàn thể mọi vật ra khỏi sự liên tục, nhưng một người đàn bà, Ê-va. Chính tại đây mà “ban đầu,” Chúa Jêsus đã nói đó, bị phá vỡ. Chúa Jêsus phán, “Lúc ban đầu, Đức Chúa Trời đã dựng nên một người nam, một người nữ, tùy theo mỗi loài.” Và bây giờ khi người nữ này...không phải con ngựa cái, hay chó cái; nhưng người nữ, nàng đã phá vỡ sự liên tục toàn bộ hoạt động của Đức Chúa Trời trên trái đất, và đưa mọi sự vào cái chết. Người đàn bà, không phải đàn ông, nàng đã phá vỡ giao ước. Nàng đã phá vỡ giao ước, bởi vì (sao?) nàng đã bước qua ranh giới của Lời Đức Chúa Trời. Vậy thì, nếu nàng đã phá vỡ giao ước với chồng, thì nàng cũng phá vỡ giao ước với Đức Chúa Trời; thế thì, bởi vì nàng phá vỡ giao ước với Đức Chúa Trời, thì nàng cũng phá vỡ giao ước với chồng nàng.

⁹⁵ Và khi quý vị phá bỏ lời hứa và giao ước của mình với Lời Chúa, đó là điều gây ra quá nhiều thành viên hội thánh không hợp pháp, bởi vì một nhóm người đàn ông đến với nhau và nói, “Ồ, Điều đó chẳng có ý nghĩa *ấy*,” và nó đưa toàn bộ tổ chức ra khỏi sự liên tục với Lời. “Chúng tôi không tin Điều đó. Tiến sĩ John đã nói Nó không phải vậy.” Nhưng chừng nào Đức Chúa Trời đã phán Nó là vậy, Ngài phán, “hãy để lời của loài người là dối trá, và Lời Ta là Lẽ thật!” Ở đó nó phá vỡ sự liên tục.

⁹⁶ Vậy chúng ta thấy, khi sự liên tục bị phá vỡ, thì vành đai Sự sống bị phá vỡ, vành đai thời gian cũng bị phá vỡ, giao ước bị phá vỡ, mọi sự tan vỡ! Cái gì đã gây ra? Một người đàn bà. Đó là điều đã phá vỡ giao ước. Bây giờ, nếu muốn đọc điều đó, quý vị có thể đọc nó, Sáng thế ký chương 3.

97 Vậy thì, lúc đó người đàn ông được tạo dựng để cai trị trên người nữ, bởi Lời của Đức Chúa Trời. Nàng không còn ngang hàng với chồng mình. Nàng ngang hàng trong thiên nhiên, quý vị biết đấy; nhưng, khi nàng phá vỡ Lời của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời khiến người nam cai trị trên nàng. Sáng thế 3:16, nếu quý vị muốn ghi điều đó. Nàng không còn ngang hàng với người nam nữa. Nàng là người phá vỡ Lời của Đức chúa Trời.

98 Quý vị không thấy, “nàng,” nàng, hội thánh ở đây chẳng? Kẻ phá vỡ Lời của Đức Chúa Trời, đã đưa nó hoàn toàn ra khỏi sự liên tục. Và đó là những gì hội thánh đã làm, và ném sự chết thuộc linh trên toàn bộ sự việc. Bây giờ quý vị sẽ hiểu vì sao tôi phê bình kịch liệt ở những điều này như tôi làm. Đó là Lẽ thật! Đây là những sự kiện Kinh thánh.

99 Chú ý, tại sao nàng đã làm một việc như thế này; làm sao người nữ hoàn hảo, xinh đẹp, đáng yêu đó lại có thể làm thế?

100 Tôi thấy một bức tranh lần nọ, tôi tin là ở Hi-lạp, của một họa sĩ vẽ một bức tranh về Ê-va. Nàng là người trông có vẻ kinh khủng nhất chưa từng thấy. Điều đó bày tỏ những gì tâm trí xác thịt con người có thể nhìn thấy. Nhưng, không phải vậy; nàng xinh đẹp, vì nàng đã là người nữ hoàn hảo, tất cả đàn bà đều như vậy.

101 Để ý, tại sao nàng đã làm một việc như vậy, khi đang ở trong địa vị cao đó? Nàng đã có quyền với người nam, ngang hàng với người nam. Nhưng tất cả chúng ta biết bây giờ rằng nàng đã mất sự bình đẳng với người nam, vì nàng đã phạm tội, và Đức Chúa Trời phán, “Người nam sẽ là người cai trị của người nữ từ đây.” Vậy thì, đó là lời Kinh thánh. Nếu quý vị muốn, chúng ta có thể đọc nó.

102 Tôi đang đưa ra cho quý vị những câu Kinh thánh đó, vậy tiết kiệm thời gian cho sự nổi máy rộng lớn này khắp nước, quý vị có thể tự đọc nó.

103 Để ý nguyên nhân nàng đã làm điều đó. Bằng cách nào Sa-tan đã đến với nàng?

104 Quý vị biết rằng đã có một ngày Sa-tan ngang hàng với Đức Chúa Trời không? Chắc chắn đã có, nó có tất cả ngoại trừ là một kẻ sáng tạo; nó có mọi thứ, đã đứng bên hữu Đức Chúa Trời, trong Thiên đàng, một Cherubim lớn lãnh đạo.

105 Để ý nguyên nhân mà nàng đã làm điều này, nàng đã không ở trong tạo vật gốc. Nàng không ở trong sự sáng tạo nguyên thủy của Đức Chúa Trời; nàng là một sản phẩm phụ. Vì vậy, như Chúa Jêsus nhắc đến điều đó, “lúc ban đầu,” nàng không là bản thể sáng tạo nguyên thủy của Đức Chúa Trời. Nàng là một sản phẩm phụ của người đàn ông, khi Chúa Jêsus nhắc đến “lúc ban đầu.”

¹⁰⁶ Hãy nhớ, A-đam là một người, gồm cả người nam và người nữ, trong sự sáng tạo ban đầu, nhưng, rồi ông đã bị tách rời mất một xương sườn.

¹⁰⁷ Đề ý, nhưng một sản phẩm phụ, và, đề ý, nàng là người duy nhất trong tất cả sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, trong mọi thú vật và bất cứ thứ gì khác, nàng là người duy nhất được thiết kế theo cách này. Mọi loài giống cái khác là tạo vật nguyên thủy. Mọi giống cái khác là tạo vật gốc, nhưng Ê-va thì không ở trong tạo vật gốc. Đây, nàng phải được làm nên cách đó. Chúng ta sẽ đến với điều đó sau một lát. Đề ý, trong lần tạo dựng này mà nàng đã ở trong, không phải trong nguyên thủy, nhưng là một sản phẩm phụ. Và trong sự tạo dựng này, có...

¹⁰⁸ Bây giờ tôi không muốn làm tổn thương tình cảm của quý vị, nhưng tôi muốn nói với quý vị Sự thật. Và quý vị cứ ngồi yên; quý vị đang cư xử đẹp.

¹⁰⁹ Không có gì được thiết kế quá dối trá, như một người nữ mà dối trá. Không thể là cái gì khác; không có gì được làm theo cách đó.

¹¹⁰ Cũng, không có gì có thể bị lừa dối dễ dàng như người đàn bà. Vậy thì, sự sa ngã chứng minh lời tuyên bố này là đúng, sự sa ngã lúc ban đầu.

¹¹¹ Nàng đã không ở trong sự sáng tạo gốc ban đầu. Nàng đã ở trong A-đam, nhưng chính nàng, không ở trong một giống cái, lúc ban đầu. Nàng là sản phẩm phụ được làm ra.

¹¹² Vậy thì, không có tạo vật nào được thiết kế mà có thể lừa dối, và bị lừa dối, dễ dàng như một người nữ. Không có gì đã được thiết kế hay có thể hạ thấp như người đàn bà có thể làm. Hãy suy nghĩ lúc này. Không có gì được thiết kế, trong mọi tạo vật, mà có thể hạ thấp mình như một người đàn bà có thể. Nàng có thể xé lòng người đàn ông ra từng mảnh dễ dàng hơn bất cứ cái gì khác trên thế gian này, là vợ của anh ta. Để người vợ thân yêu xinh đẹp đó chạy loanh quanh với một người đàn ông khác; hãy nhìn người chồng tội nghiệp ngồi đó với bảy con, những giọt nước mắt rơi xuống. Nàng được thiết kế cách đó. Nàng được thiết kế để làm điều này. Không có con heo, không có con chó nào, hoặc loài vật khác, được thiết kế như nàng hay có thể hạ mình thấp như nàng. Nay, điều đó là thật.

Với những lời chúc tốt đẹp tới các chị em của tôi, tôi chỉ muốn chị em theo dõi.

¹¹³ Không một loài vật nào có thể vô đạo đức. Quý vị gọi con chó là thứ “dâm dăng,” chó cái, quý vị gọi con heo...đực là một thứ “gieo giống,” nhưng đạo đức của nó còn hơn nhiều hàng triệu lần so với những minh tinh màn bạc Hollywood ở Mỹ. Đó là cách nàng đã được thiết kế thấp kém

để hạ thấp phẩm giá mình. Nàng không thể...Cứ nghĩ về điều này bây giờ. Không có gì trên đời, được dựng nên trong sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, mà có thể xấu xa phóng dăng, hạ thấp phẩm giá như nàng.

114 Chị em nói, “Chờ một chút, còn ‘đàn ông’!” Chúng ta sẽ đi đến với điều đó. Người đàn bà phải nói, “vâng.”

115 Để ý, không có gì được phác thảo để hạ mình quá thấp, hay nhơ nhớp, ngoài ra một người nữ. Một con chó không thể làm điều đó, một con heo không thể làm thế, một con chim không thể làm điều đó. Không loài vật nào đòi bại, nó cũng không thể như thế, vì nó không được thiết kế như vậy để nó có thể làm. Một con heo nai không thể phóng dăng, một con chó cái không thể đòi bại, một con chim cũng không thể đòi bại. Một người đàn bà là thứ duy nhất có thể làm điều đó.

116 Vậy thì quý vị thấy Sa-tan đã hành động ở đâu không? Thấy không? Nhưng người đàn bà vẫn có, nàng là người có quyền nói, “có,” hay “không.” Đây, tùy thuộc vào nàng muốn giữ chính mình ở đâu. Hiểu không? Vậy ở đây chúng ta có thể thấy rõ ràng dòng giống của con rắn, nơi nó đi vào. Đó là một nơi duy nhất nó đã có thể đi đến. Nếu điều đó sẽ không ghim nó xuống, người nào đó bị mù. Hiểu không? Đây, nó phải đi tới điều đó.

117 Để ý, nguyên nhân mà những loài vật đã không thể làm điều đó, một con vật giống cái, chúng là những tạo vật gốc. Nhưng người nữ không phải là tạo vật gốc. Bây giờ chúng ta sẽ trở lại đào sâu điều này, rồi đưa nó ra đối chiếu với thời hiện đại, trong Tân ước.

118 Nàng được thiết kế, một mình nàng, là sinh vật sống nhơ nhớp và ô uế. Một con chó không thể vậy, không giống cái khác có thể. Chỉ có người nữ là có thể vậy. Một con chó hay bất cứ loài vật khác, mỗi năm một lần, và đó là vì các con nó; không phải vì thú vui tình dục, nhưng vì để có con của nó. Con lợn nai, chó cái già, mỗi năm một lần, một lúc, điều đó để cho nó có con. Nhưng một người đàn bà được thiết kế cho bất cứ lúc nào nàng ham muốn. Tôi phải xóa đi một số ở đây lúc này; quý vị có thể tưởng tượng phần còn lại. Một con chó không thể; người đàn bà có thể. Tôi hi vọng Đức Thánh Linh bày tỏ cho quý vị phần còn lại của điều này mà tôi đã bỏ qua ở đây.

119 Nàng là loài duy nhất, loài giống cái, được tạo nên đẹp hơn giống đực. Không có loài nào khác giữa các loài. Tất cả các sinh vật của Đức Chúa Trời thì giống đực đẹp, như trong các thú vật, chim chóc, và vân vân, luôn luôn giống đực đẹp.

120 Hãy nhìn loài hươu đực to lớn, những cái sừng to lớn đẹp, thanh mảnh; còn con hươu cái tầm thường, nhỏ bé. Nhìn xem con gà trống với

tất cả bộ lông đẹp của nó; còn gà mái nâu, nhỏ bé. Xem các loài chim, trống và mái. Tại sao, tại sao nó như vậy, về mọi tạo vật của Đức Chúa Trời? Mọi tạo vật, trong giống đực đều đẹp nhất. Giữa con chiên, giữa các—con heo, giữa những con ngựa, giữa bất cứ loài nào khác, và trong các loài chim, luôn luôn giống đực to lớn đẹp hơn.

¹²¹ Nhưng trong nhân loại, thì người nữ đẹp, chứ không phải người nam; nếu phái nam đẹp, thì có điều gì sai trật, có hạt giống bị đánh cắp ở đâu đó. Nguyên thủy nó là cách ấy. Tại sao, tại sao nó đã được thực hiện? Để lừa dối bằng cách đó. Kẻ thiết kế của nàng, là Sa-tan, cũng vẫn đang làm việc, trên phái nữ, trong những ngày sau rốt này.

¹²² Cho phép tôi ngừng ở đây một lát. “Đẹp!” Quý vị có biết, sự phá hoại đầu tiên, trên bình diện quốc tế, của thế gian, hay toàn cầu, là vì những người đàn bà đẹp không? “Khi các con trai của Đức Chúa Trời thấy các con gái của loài người thì đẹp, họ bèn lấy những người nữ ấy.” Đúng thế không?

¹²³ Quý vị có để ý sự gia tăng sắc đẹp của phụ nữ ngày nay không? Tôi đã được xem bức tranh của Pearl O’Brien, được cho là người phụ nữ xinh đẹp nhất trong nước, vào một thời. Không một cô gái tuổi teen nào trong trường này mà đẹp hơn cô ấy, khi đến với vẻ đẹp.

¹²⁴ Sự gia tăng của sắc đẹp phụ nữ đang tỏ cho thấy thời đại của sự dối trá. Khi nào nhà thờ trông đẹp nhiều hơn ngày nay? Mọi thứ đang khắc họa những tòa nhà to lớn, tốt đẹp, và hàng triệu cho *cái này* và hàng triệu cho *cái kia*. Quý vị không thấy sao, “nàng,” sự lừa dối!

¹²⁵ Giờ đây, không có gì có thể thấp kém như nàng, và nàng được phác thảo để có thể là sự lừa dối. Và Sa-tan thật sự đang làm việc trên nàng ngày nay, trong những ngày sau rốt này, bởi vì nó là kẻ phác thảo của nàng. Tôi có thể chứng minh điều đó bây giờ. Đi trở lại ngay lúc ban đầu, ai đã bắt đầu làm việc trên nàng, A-đam hay Sa-tan, Đức Chúa Trời hay Sa-tan? Đấy, đó là kẻ thiết kế của nàng. Đó là vũ khí chính của nàng để đưa người đàn ông tới sự ô uế của nàng, là một người đàn bà đẹp, nàng có thể thống trị người đàn ông theo bất cứ cách nào nàng muốn. Thừa anh em, không phải là ỏ rượu lậu ở dưới đây bắt lấy đàn ông; chính là người đàn bà đẹp đang đi xuống phố, ườn ẹo, mặc đồ hở hang. Đó chính là những gì bắt lấy... Đó là kẻ lừa dối ngay tại đó. Và cô ta làm chết người với bộ dạng đó, tuyệt đối chết người. Anh em có thể thắc mắc với tôi về Sa-tan là kẻ thiết kế nàng, nhưng đó là Sự thật. Sa-tan đã thiết kế nàng. Nó vẫn làm điều đó.

¹²⁶ Xin để tôi chỉ cho anh em đôi điều trong Kinh thánh. Tôi phải đưa anh em trở lại với Kinh thánh, và anh em rút ra quan điểm của mình khi nhìn vào điều đó ngày nay.

127 Sa-tan là kẻ đề cao loại sắc đẹp ấy. Nếu chúng ta để ý, nó đã là thiên sứ đẹp nhất trong tất cả Thiên sứ trên Thiên đàng. Đúng thế không? Và nó đã mong muốn làm Thiên đàng một nơi đẹp hơn vương quốc của Mi-ca-ên. Đúng thế không? Hơn nữa, tỏ cho thấy rằng Cain là con trai nó, ông đã dâng một của lễ thờ phượng đẹp hơn, trang trí bàn thờ của ông với hoa quả, và vân vân. Đúng không? Đẹp! Tội lỗi thì đẹp, những gì chúng ta gọi là sắc đẹp ngày nay. Và tội lỗi đang lừa dối, bằng vẻ đẹp. Anh em có thể không bao giờ nhìn một người nữ đi xuống phố và nói điều gì trong lòng cô ta. Hiểu không? Nhưng tôi nói những điều này để anh em có thể thấy tại sao Sa-tan là kẻ đã phác thảo ra nàng. Điều đó hoàn toàn chính xác, con riêng của nó, là Ca-in đã chứng minh tất cả. Vậy thì, nàng đẹp để nàng có thể lừa dối.

128 Thế giới thì đẹp để nó có thể lừa dối. Tôi muốn nói đến *sự hài hòa*, trật tự của thế giới. Những nơi tốt đẹp vĩ đại và xa hoa, nó đẹp để có thể lừa dối.

129 Hãy nhớ nhà tiên tri, A-mốt, khi ông ở trên cao nhìn xuống thành phố, và thấy nó giống một Hollywood hiện đại, đôi mắt già nua nhỏ bé của ông nhú lại, dưới mái tóc bạc phủ lòa xòa trên mặt. Và ông đi xuống đó với một Sứ điệp, và tuôn Nó ra tại nơi đó. Ông nói, “Chính Đức Chúa Trời mà các ngươi tuyên bố hầu việc, sẽ hủy diệt các ngươi!” Đúng vậy.

130 Tội lỗi thì đẹp. Người ta hình dung Giu-đa như một người nào đó say bí tỉ trên đường phố ở đâu đó, với những con ruồi bu trên miệng, và vân vân, như Giu-đa. Thật ra Giu-đa đẹp trai, khỏe mạnh, và là một kẻ lừa dối. Không phải là gã đàn ông đó chăm chú nhìn chung quanh quí vị, không phải là một người mà (nông dân già) mặc bộ đồ lao động, nhìn vợ quí vị; mà chính là người khôn khéo đó, anh ta là kẻ côn đồ.

131 Tội lỗi thì đẹp với con mắt của thế gian, nhưng Đức Chúa Trời không được đề cao trong loại vẻ đẹp đó. Quí vị biết điều đó không? Đức Chúa Trời được đề cao trong tính cách, tính cách đẹp.

132 Trong Kinh thánh, Ê-sai 53, nếu quí vị muốn ghi xuống câu Kinh thánh. Có một dãy ở đây câu Kinh thánh được chép phía này ở đây. Ê-sai 53, Kinh thánh nói về Chúa Jêsus của chúng ta, rằng, “Không có sự đẹp để cho chúng ta ưa thích Ngài. Và chúng ta che giấu khi gương mặt của chúng ta giống Ngài.” Đúng thế không? Chúng ta không ưa thích Ngài vì Ngài không đẹp. Ngài có thể là một người nhỏ bé, lưng khòm, trông đáng nguyên rủa, và Ngài không muốn làm một người lãnh đạo. Ngài không giống một người lãnh đạo. Nói chuyện với công chúng trên đường phố, và đại loại như vậy, giống như nhiều người, những người bình thường, vì vậy

cho nên Ngài không có vẻ Ngài là một học giả vĩ đại, học thức, tốt đẹp, mặc áo dài, cùng mọi thứ. Ngài chỉ là một Người bình thường. “Không có sự đẹp đẽ ở Ngài, để chúng ta ưa thích.” Ngài đi đi lại lại giữa những con người, ngay bên cạnh, mà họ không biết Ngài là Ai. Ngài không có dáng dấp của một vị thần đang đi bên cạnh, như chúng ta nghĩ là một vị thần. Nhưng, Ngài đã là, đúng như vậy!

133 Anh em có đề ý khi Chúa là Đức Chúa Trời phán với—với Sa-mu-ên, “Hãy đi đến nhà Y-sai và xức dầu cho một trong những con trai người, làm vua, thế cho Sau-lơ” không?

134 Bây giờ, dân sự chọn Sau-lơ, khi Sa-mu-ên hoàn toàn bảo họ đừng làm thế. Ông nói, “Đức Chúa Trời không muốn các ngươi có một vua; Ngài là Vua của các ngươi.” Và nói, “Ta đã bao giờ nói với các ngươi điều gì, trong Danh Chúa, mà không xảy ra chăng? Ta có bao giờ xin tiền các ngươi, hoặc điều gì khác, cho đời sống của ta không?”

135 Họ đáp, “Không, ông không bao giờ xin tiền chúng tôi. Và bất cứ điều gì ông nói, trong Danh Chúa, đều ứng nghiệm. Nhưng dù sao đi nữa, chúng tôi vẫn muốn có một vua,” vậy họ chọn Sau-lơ. Hãy xem những gì thế gian chọn! Hãy xem những gì dân Y-sơ-ra-ên đã chọn! Người Y-sơ-ra-ên mà họ chọn, Đức Chúa Trời xức dầu, họ chọn một người cao hơn mọi người trong nước một cái đầu; một người to, lớn, đẹp trai, đáng vẻ tốt đẹp, và ông ta luôn luôn là một con ruồi trong bình dầu.

136 Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ chọn cho các ngươi một vua theo sự lựa chọn của Ta.” Vì vậy Ngài phán, “Hỡi Sa-mu-ên, Ta sẽ không báo cho ngươi biết người Ta chọn là ai, nhưng ngươi hãy đi đến đó. Người ấy là một trong những con trai của Y-sai.”

137 Và Y-sai, vợ ông, cùng tất cả mọi người nhìn quanh, rồi nói, “Vâng, con trai cả của tôi, nó là một người cao, lớn, đẹp trai, nó đúng là người được chọn làm vua. Nó thông minh. Nó có học vấn. Nó là một người tốt. Tôi biết nó sẽ thật thích hợp. Nó nói năng đúng cách.”

138 Khi họ đưa người ấy đến, Sa-mu-ên lấy sừng dầu ra đi đến phía người. Ông nói, “Không, Đức Chúa Trời không chọn người này.” Vậy ông đi đến hết sáu người, các con trai của Y-sai, và Đức Chúa Trời từ chối mỗi người trong họ. Ông hỏi, “Còn người nào khác nữa không?”

139 “Ồ,” ông nói, “vâng, còn một đứa, nó đang chăn chiên ngoài kia. Nó chỉ ngồi nơi đó đánh đàn, hát, la lớn, và cứ như thế. Nhưng, nó là một kẻ bị khò lưng nhỏ bé, trông giống như bị nguyên rửa, nó sẽ không bao giờ làm vua được.”

¹⁴⁰ Ông nói, “Hãy đi kiểm người.” Và khi Đa-vít bước vào trước tiên tri, tiên tri chạy đến đổ dầu trên đầu người, nói, “Đây là người được chọn của Đức Chúa Trời.” Không phải là vẻ đẹp; nhưng tính cách. Đức Chúa Trời nhìn xem tính cách.

¹⁴¹ Con người nhìn xem vẻ đẹp xác thịt. Nó đang lừa dối họ. Và đó là lý do tại sao một người đàn bà được ban cho sắc đẹp ấy, dành cho sự lừa dối, để lừa dối. Một người đàn bà đẹp, nếu không biết sử dụng nó cách đúng đắn, thì nó là sự nguyên rửa cho nàng; điều đó sẽ khiến nàng đi đến địa ngục nhanh hơn bất cứ cái gì khác mà tôi biết. Nếu nàng chỉ... Nếu nàng có thể đẹp, chắc chắn, bao lâu nàng còn ở bên chồng và làm những gì đúng, thì điều—điều đó tốt và tuyệt diệu. Nhưng nàng có thể lấy chính sắc đẹp đó và, chao ôi, cách nàng có thể lừa dối bằng sắc đẹp đó, vì nó được ban cho nàng để làm vậy.

¹⁴² Bây giờ, để ý, nhưng Đức Chúa Trời được đề cao trong tính cách. “Không có sự đẹp để để chúng ta yêu thích Chúa Jêsus,” nhưng không bao giờ có một tính cách giống Ngài, trên trái đất.

¹⁴³ Vậy chúng ta thấy, ngày nay, rằng—tính cách giáo hội, Sa-tan và đồng bọn của nó, tìm kiếm những nhà thờ to lớn, đẹp, những thứ đẹp. Đó là những gì thế gian ngày nay nhìn xem. “Ồ, chính là mục sư, thì giờ quan trọng *thế này thế kia, người này người nọ*, rất giống như linh mục và tin kính, bước ra, trong những chiếc áo lễ đẹp, và những thứ như thế.” Họ gọi đó là sự đẹp để.

¹⁴⁴ Nhưng các thánh đồ thật sự của Đức Chúa Trời tìm kiếm tính cách của Lời được minh chứng.

¹⁴⁵ Đó là điều các thánh đồ đã làm trong thời ấy, khi họ thấy Chúa Jêsus. Ngài không có gì để nhìn xem, nhưng họ đã thấy Đức Chúa Trời ở trong Ngài. Họ đã thấy Đức Chúa Trời ở với Ngài.

¹⁴⁶ Đó là cách mà những người kia, Giô-áp và những nhân vật kia ở với Đa-vít, một người tầm thường nhỏ bé, nhưng họ đã thấy con—con người ấy ở trong ông. Họ thấy rằng Đức Chúa Trời ở trong ông, và họ biết ngày nào đó ông sẽ nắm quyền lực. Họ... Một người trong số họ đã tay không, đánh năm anh em của Gô-li-át. Một người đánh chết ba trăm người; trong khi một số phụ nữ mang một ít đậu đến cho họ ăn tối, và quân thù bỏ chạy, và ông ta đã rút gươm ra và giết chết ba trăm người, những người Phi-li-tin. Tính cách! Tại sao? Họ đã ở ngay bên Đa-vít. Họ biết sự xúc dầu ở trên ông, và họ biết ông sẽ nắm quyền lực.

¹⁴⁷ Một bức tranh rõ ràng về Hội thánh ngày nay sẽ đứng bên cạnh Lời! Chúng ta biết Lời sẽ được minh chứng. Chúng ta biết Lời sẽ nắm quyền

cai trị ngày nào đó. Mặc dầu Sau-lơ...Và ông phải lánh qua xứ khác để trốn, nhưng họ biết ông sẽ nắm quyền lực. Chúng ta biết Ngài, cũng sẽ đến trong quyền lực, vì vậy chúng ta nắm lấy Lời và đứng ngay tại đó, cho dù phải trả giá gì đi nữa. Nếu chúng ta phải cắt đầu những người Phi-li-tin, hay nhảy vào hang để giết sư tử, như người ta đã làm, chúng ta sẽ hành động dù sao chăng nữa, bởi vì đó là...đó là đường lối Đức Chúa Trời đã thiết kế nó xảy ra. Chúng ta tìm kiếm tính cách.

148 Quý vị lúc này có thể hỏi tôi, “Tại sao Ngài cho phép nàg được thiết kế như vậy?” Tôi không muốn mất quá nhiều thời gian, vì tôi còn nhiều điều hơn để nói ở đây. “Tại sao,” câu hỏi có thể nổi lên, “tại sao Đức Chúa Trời tạo ra một người đàn bà như thế này? Tại sao Ngài cho phép nàg giống như thế?” Nó dành cho sự vui thích hoàn toàn của Chính Ngài. Chắc chắn vậy.

149 Bây giờ nếu quý vị muốn quay lại với Kinh thánh một chút, chúng ta hãy lật sang Rô-ma chương 9, chỉ một phút, và cho quý vị thấy đôi điều, cách Ngài làm những điều này như thế nào, nếu quý vị muốn—muốn đọc nó. Và chúng ta có thể thấy ở đây những gì Đức Chúa Trời làm vì sự vui thích hoàn toàn của Chính Ngài. Rô-ma 9:14.

Vậy thì chúng ta sẽ nói làm sao?

Có sự không công bình trước Đức Chúa Trời sao?...

150 Vì Ngài chọn Ê-sau, hay chọn Gia-cốp và từ chối Ê-sau, trước khi chính họ có quyền lựa chọn, chính họ, không một ai trong hai người; vì trước khi họ được sinh ra, còn ở trong bụng mẹ, Đức Chúa Trời đã phán rằng, “Ta ghét Ê-sau, và Ta yêu Gia-cốp.” Hiểu không? Tại sao?

Vì Ngài phán cùng Môi-se rằng, Ta sẽ làm ơn cho kẻ Ta làm ơn, và Ta sẽ thương xót kẻ Ta thương xót.

Vậy điều đó chẳng phải...bởi người nào ao ước, hay...người nào bốn ba mà được, bèn là bởi Đức Chúa Trời thương xót.

Vì Kinh thánh cũng có nói cùng Pha-ra-ôn rằng, Này là vì cơ sao Ta đã đẩy ngươi lên, ấy là để Ta tỏ quyền phép ra trong ngươi, hầu cho danh Ta được truyền ra khắp đất.

Như vậy Ngài...(vậy thì xem đây)...vì Ngài muốn...thương xót ai thì thương xót, và muốn làm cứng lòng ai thì làm.

Ngươi sẽ hỏi...cùng ta rằng, Sao Ngài còn...quở trách? Vì có ai chống lại được ý muốn Ngài được chăng?

Nhưng, Hỡi người, ngươi là ai mà dám cãi lại cùng Đức Chúa Trời? Có lẽ nào cái bình bằng đất sét lại nói với kẻ nắn nên mình rằng, Sao ngươi đã làm nên ta thế này?

Người thợ gốm há chẳng có quyền trên đất sét, cùng trong một đồng mà làm ra hạng bình để làm việc sang trọng, lại hạng khác để dùng việc hèn hạ sao?

Nếu Đức Chúa Trời, muốn tỏ con thanh nộ, và làm cho biết quyền phép Ngài, đã lấy lòng khoan nhân lớn...như vậy chịu đựng bình đáng giận thích hợp cho sự hủy diệt:

...để người cũng cho biết sự giàu có của vinh hiển Ngài trên bình đáng thương xót, mà Ngài đã định sẵn cho sự vinh hiển,

151 Bây giờ tranh luận với Điều đó một lát. Đức Chúa Trời đã làm nó! Ngài phải làm nó theo cách này. Nó phải có ở đó. Vậy hãy nghe lúc này trong khoảng năm phút, tôi muốn quý vị tập trung chú ý với đôi điều.

152 Đức Chúa Trời là gì? Đức Chúa Trời là Đấng Đòi đòi vô cùng. Ban đầu, trở lại trước khi có một sự bắt đầu, Ngài thậm chí không phải là Đức Chúa Trời. Quý vị biết điều đó không? *Đức Chúa Trời* là một “đối tượng để thờ phượng,” và không có ai để thờ phượng Ngài. Ngài sống một mình.

153 Và trong Ngài là những thuộc tính. Thuộc tính là gì? Một tư tưởng. Bây giờ quý vị sẽ hiểu được một điều gì đó gần với bài học cho tới nay. Để ý, Ngài đã có những thuộc tính của Ngài ở trong Ngài. Vậy, chính trong Ngài là Cha, chính là trong Ngài là Đức Chúa Trời, chính là trong Ngài là Con, ấy trong Ngài là Đấng Cứu chuộc, chính trong Ngài là Đấng Chữa lành. Và tất cả điều này ở đây là đúng sự bày tỏ các thuộc tính của Ngài. Không có gì ra ngoài trật tự. Quý vị nghĩ Đức Chúa Trời đã không thấy sự cuối cùng từ ban đầu chẳng? Chắc chắn, Ngài đã biết. Không có gì mất trật tự, nó chỉ đang bày tỏ những thuộc tính của Ngài.

154 Vậy thì, Ngài không thể là *công bình* mà tạo ra một người để sa ngã. Ngài phải đặt người đó trên cơ sở bình đẳng, của sự trung gian tự do đạo đức, để người ấy có sự lựa chọn của riêng mình, nhưng biết người ấy sẽ sa ngã.

155 Vậy thì, Ngài không thể là một Đấng Cứu rỗi trừ phi điều gì đó bị hư mất. Ngài không thể là một Đấng Chữa lành trừ phi có người nào đó đau ốm. Những điều này phải là cách đó. Đức Chúa Trời đã làm như vậy để những thuộc tính vĩ đại của Ngài có thể được bày tỏ ra. Nếu không phải điều đó, Ngài không bao giờ là Đấng Cứu thể. Nhưng chúng ta biết Ngài đã là, ngay cả trước khi có một thời gian, Ngài đã là một Đấng Cứu thể. Ngài là một Đấng Cứu rỗi, cho nên phải có điều gì đó bị hư mất. Nó sẽ xảy ra cách nào?

156 Nếu Ngài lấy và làm mất nó, chỉ để cứu nó, thì không công bằng trong sự đoán xét của Ngài. Ngài không thể đưa một người xuống địa ngục, mà là công bình. Ngài từ tế, cao quý, nhơn từ, chân thật, và Ngài là một Quan Án vĩ đại. Đây, Ngài hẳn sẽ đang làm việc chống lại chính Ngài.

157 Vì vậy Ngài phải đuổi người nam ra khỏi đây, và đặt anh ta trên trung gian đạo đức tự do, để anh ta sẽ, biết rằng, người sẽ sa ngã; và người đàn ông, trong ảnh tượng của Chính Ngài, làm sao anh ta có thể sa ngã? Bây giờ quý vị thấy Ánh sáng ban ngày chứ? Vì thế, Ngài phải làm một sản phẩm phụ, một cái ra từ tạo vật gốc. Bây giờ quý vị hiểu điều đó. Hiểu không? Đấy. Hiểu không? Thế thì, đó là những gì sa ngã. Ngài đã tạo ra nó, biết nó sẽ sa ngã. Và nó được đặt qua bàn tay của Sa-tan, cho một bình dùng việc hèn hạ. Bình dùng cho việc sang trọng ngày nay ở đâu? Quý vị suy nghĩ về điều đó. Chú ý nghe cẩn thận giờ này.

158 Thế thì một lần nữa, tại sao nàng được thiết kế cách này mà không giống những giống cái khác, tại sao người đàn bà được thiết kế như vậy mà không giống những giống cái khác? Không một loài giống cái nào được tạo dựng như thế. Ngày nay, cũng không. Không thể nào. Không được làm cách đó, nàng không thể làm điều đó. Tại sao Ngài không làm người nữ này lúc đó, một người đàn bà, giống như những loài giống cái khác, để nàng chỉ cùng cách đó, chỉ có thể nuôi con? Rồi nàng sẽ có chồng, sống với chồng mình; và đến thời điểm sanh con, nàng sẽ có con. Tại sao, tại sao Ngài lại không tạo ra nàng giống như thế này?

159 Tôi không thể nói những lời này. Và quý vị hiểu những gì tôi đang nói về, phải không? Nếu quý vị có thể hiểu, hãy nói “amen.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vâng. Hiểu không? Có những nam, nữ thanh niên đang ngồi đây, đấy. Nhưng quý vị biết đấy, thú vật phải đến một thời điểm nào đó trong năm, mới giao phối với bạn tình, rồi thôi. Nhưng, một người đàn bà, thì bất cứ lúc nào. Và tại sao Ngài đã tạo ra người nữ như thế này?

160 Bây giờ hãy xem chương trình vĩ đại của Ngài để lộ ra, khi chúng ta đi tiếp qua ở đây giờ này, thật hoàn hảo hết sức. Tôi không biết điều này cho đến một ngày nọ.

161 Tại sao Ngài không tạo ra nàng như vậy lúc ban đầu, như là những giống cái khác của Ngài? Bởi vì điều đó sẽ không thích hợp với Ngài. Ngài là Nguồn của mọi sự thánh khiết. Đó là lý do Ngài phải để cho Sa-tan nắm giữ nàng, là điều mà nó đã làm cho hư hỏng. Một tạo vật như vậy sẽ là, sẽ không thích hợp với Ngài, để được thiết kế nguyên thủy.

162 Tất cả công việc mà Ngài đã thiết kế, ở nguyên bản, thì ở trong sự liên tục. Tất cả các tác phẩm gốc thì ở trong sự liên tục. Chó cái, chó đực; đấy, bò cái, bò đực; mọi vật ở trong sự liên tục. Tất cả thiên nhiên ở trong sự liên tục. Hạt giống chết, đi vào trong đất; giống như sự chết, chôn, sự sống lại. Nhựa sống đi xuống ra từ cây, rồi những chiếc lá rụng, năm sau lại mọc lên những lá mới. Hiểu những gì tôi muốn nói không? Mọi vật,

ngay cả thiên nhiên, thuộc về Đức Chúa Trời, thì tất cả đều ở trong một sự liên tục, trong một sự liên tục; còn tại đây là một cái đã được thiết kế ra ngoài sự liên tục của Đức Chúa Trời. Thiên nhiên được thiết kế như vậy đến mức nó không thể phạm tội. Hãy suy nghĩ! Tạo vật gốc, của Đức Chúa Trời, không thể phạm tội.

163 Ô, quý vị không thấy nó bây giờ, trong cách nhìn này ở đây, sự bóp méo của giáo hội sao? Nguyên thủy là Lời của Đức Chúa Trời! Không có tội lỗi trong Đức Chúa Trời. Hiểu tôi muốn nói gì không? Đây là một tạo vật ra đời bởi một sự bóp méo. Đức Chúa Trời sẽ có một Hội thánh, nhưng hãy nhìn vào tạo vật hư hỏng này chúng đi ra ở đây.

164 Đức Chúa Trời tạo ra giống đực và cái. Nhưng, người đàn bà này, đây, chính những dấu hiệu xấu của nó phô bày lại những gì đã có trong tâm trí của Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể mất một, hoặc hai giờ, để phân tích nó. Nàng...Đã làm tạo vật này vì cách đó. Ngài đã tạo ra tạo vật đó và giao nàng để Sa-tan có thể nắm giữ nàng, và nó đã làm vậy. Ngài vẫn có được nàng. Tốt hơn, nàng cũng nên chạy đến với Thập tự giá, giống như người nam.

165 Để ý, tất cả thiên nhiên đều vận hành trong sự liên tục. Nếu Ngài đã làm nên người đàn bà giống những tạo vật nguyên thủy, thì đã không có tội lỗi, vì nàng không thể được làm như vậy, nàng không thể được làm như vậy. Nàng là một sự hư hỏng của tạo vật gốc.

166 Vì vậy tất cả tội lỗi là sự xuyên tạc của Sự thật ban đầu! Một lời nói dối là gì? Là một Sự thật bị xuyên tạc. Ngoại tình là gì? Là hành động đúng bị làm hư hỏng. Vì vậy mà có tạo vật hư hỏng, có toàn bộ sự việc bị bóp méo. Và toàn bộ những điều này được đánh vẫn là t-ô-i, nằm ngay tại đó. Đó là lý do vấn đề rất quan trọng.

167 Chỉ một mẫu, một mảnh nhỏ, được làm ra từ người đàn ông, để lừa dối người; Đức Chúa Trời đã làm điều đó, ngay tại đây đã chứng minh điều đó. Đó là điều người nữ đã được dựng nên để làm.

168 Một người đàn bà đồi bại là điều thấp kém nhất có thể nghĩ đến, trên đời. Xin lỗi quý bà, điều này. Người đàn bà không là gì ngoài cái sọt rác của nhân loại, một sự phơi bày tình dục. Nàng chỉ là thể thôi, một người đàn bà phóng đảng, là cái sọt rác tình dục con người, một sự ô nhiễm, mà nơi đó sự ô uế, như nhóp, xấu xa, ti tiện, đáng khinh được vớt ra bởi nàng. Nàng được tạo ra cách này để làm gì? Để lừa dối. Mọi tội lỗi đã từng xảy ra trên trái đất đều được gây ra bởi một người đàn bà.

169 Và một sự phân tích chính xác từ Chicago, của lực lượng cảnh sát, một—một phụ nữ đã viết bài báo này; mà họ đã săn đuổi, ở nước Mỹ, thù

đô nước Mỹ, rằng, “Chín mươi tám phần trăm của mọi tội ác mà đã được thực hiện dưới bất kỳ hình thức nào, ở Hoa Kỳ, cũng có một phụ nữ tham gia hoặc ở đằng sau nó.”

¹⁷⁰ Bây giờ tôi đang nói tất cả điều này, để đi đến một điều chấm dứt ở đây, hầu cho quý vị có thể thấy vấn đề là gì.

¹⁷¹ Nàng đã được tạo dựng để lừa dối, như nàng đã lừa dối A-đam lúc ban đầu, bảo ông trái cây đẹp mắt, và vân vân, để lừa dối ông và lấy ông ra khỏi Lờ. Đó là cách làm của giáo hội ngày nay, cũng giống vậy.

Nhưng rồi, sau đó, ông trở nên người cai trị, cai trị trên nàng.

¹⁷² Bây giờ thật khác nhau trong thời đại này, trong thời này về quan điểm. Thay vì cai trị trên nàng, thì nàng lại trở nên thần tượng của ông. Chắc chắn, nàng cai trị ông. Giờ đây quý vị có thể hiểu rõ điều tôi đang đánh vào. Bằng sắc đẹp và sự điều khiển tình dục của mình, hình dạng của nàng được Sa-tan tạo cho, sản phẩm phụ mà Sa-tan đã làm, nàng được đưa đến để lừa dối các con trai của Đức Chúa Trời. Và nàng có thể gây ảnh hưởng nhiều hơn bất cứ công cụ nào Sa-tan có để đưa họ xuống địa ngục. Điều đó hoàn toàn chính xác.

¹⁷³ Tôi đang nói đến người vô đạo đức bây giờ, không phải nói quý chị em. Chúng ta sẽ đưa ra địa vị của chị em, địa vị đúng đắn, trong vài phút, bằng Lời Chúa ở đây. Nó ở trong kế hoạch của Đức Chúa Trời từ ban—ban đầu.

¹⁷⁴ Vậy thì để làm điều này ngày nay, thần tượng của Hoa Kỳ là gì? Quý vị có nhớ ở đền tạm trước đây nhiều năm, tôi đã giảng về điều đó không? Thần của thời hiện đại này, một cô gái lẳng lơ ngồi ở đó mặt mày trang điểm, và váy áo kéo lên trên đầu gối, và những việc như thế. Tôi đã nói, “Kìa thần tượng của các bạn đó!” Và đúng thế, cô ta ở trên mọi quảng cáo, mặt đồ hờ hang. Trên đường phố, cô ta cũng vậy.

¹⁷⁵ Đó là công cụ của Sa-tan, “từ ban đầu,” Chúa Jê-sus đã phán. Hiểu không? Chúng ta thấy nó như vậy bây giờ, và “từ ban đầu,” và điều Chúa Jê-sus đang nói về.

¹⁷⁶ Bây giờ, người ngoại thường tôn nàng làm thần, (quý vị biết điều đó không?) nữ thần. Chắc chắn. Họ biến nàng thành nữ thần, vì họ đã có những hành động tình dục trong sự thờ cúng. Họ tuyên bố rằng, “Nàng là người sáng tạo. Trong tử cung nàng đã mang hạt giống và đã tạo nên.” Đó là một lời nói dối. Chỉ có một Đấng Sáng tạo duy nhất, đó là Đức Chúa Trời. Nhưng quý vị nhớ Phao-lô ở đó không? “Nữ thần Diana, của thành Ê-phê-sô,” hình tượng bằng đá, họ nói, “Nữ thần trên Trời, rơi xuống.” Quý vị không thấy cách người ngoại giáo thờ phượng như thế nào chẳng?

¹⁷⁷ Còn chúng ta, không biết về điều đó, quay trở lại ngay với sự thờ cúng ngoại giáo, với người đàn bà, một tạo vật rất thấp hèn nhất trên trái đất, việc thờ người đàn bà! Nàng sẽ điều khiển người đàn ông theo bất cứ cách nào mình muốn. Mà không biết, tất cả vẻ đẹp bề ngoài, nhưng địa ngục ở bên trong. Sa-lô-môn đã nói, “Những cánh cửa, những cánh cửa của nàng là những cánh cửa dẫn đến địa ngục.”

¹⁷⁸ Vậy thì chúng ta thấy rõ ở đây những gì Chúa Jêsus đã Phán trong Khải huyền, chương 2 câu 15, về học thuyết Ni-cô-la, đang đến gần lôi kéo hội thánh ra khỏi Lời.

¹⁷⁹ Chúng ta cũng có thể thấy ở đây, rõ ràng, những chương trình tục tĩu, khả ố, tầm thường trên ti-vi, của những nữ hoàng tình dục Hollywood. Chúng ta có thể thấy sự ô uế của thành phố khi những đứa trẻ, các cô bé gái đi lên, đi xuống đường phố ở đây, trong những bộ đồ chật cứng, bó chặt lấy người, xoắn lấy nhau, như là trời lạnh đến chết. Chúng không biết rằng chính ma quỷ đang làm điều đó. Chúng bị một tà linh làm chủ, mà không biết! Quý vị không thấy một con chó cái làm điều đó, phải không? Quý vị không thấy một loài giống cái nào khác làm điều đó, và tốt hơn, cũng không một người đàn ông nào đi xuống phố với cô ta.

¹⁸⁰ Đây, bây giờ quý vị có được hình ảnh rồi chứ? Chúng ta sẽ đưa ra điều gì đó trong chốc lát, ý Chúa.

Bây giờ quý vị thấy những người theo chủ nghĩa Ni-cô-lai, quý vị hiểu học thuyết của họ.

¹⁸¹ Quý vị thấy những nữ hoàng tuổi teen, họ gọi chúng, những điệu múa thoát y trên đường phố. Thường phải đi đến một số màn trình diễn thô tục, để xem một điệu múa thoát y. Cứ mở mắt ra, nhìn trên hè phố, quý vị chỉ phải làm thế thôi lúc này. Toàn bộ sự việc là một điệu vũ thoát y. Chắc chắn vậy. Họ làm thế để làm gì? Để trêu người, để cám dỗ, đó là điều duy nhất nó có thể làm. Nàng làm vậy vì nàng ô uế. Nàng làm thế vì đã được tạo dựng bằng cách đó. Nàng không biết rằng nàng là công cụ trong tay của Sa-tan, và đó chính là nàng.

¹⁸² Ngay cả ở nhà trường ngày nay, người ta cũng đang dạy những sự giao cấu. Thế giới thối nát của chúng ta về sự thờ người đàn bà! Tôi biết người ta không muốn tin điều đó. Đứng hát vài bài thánh ca, và vân vân, vào một ngày; rồi đi ra với những phụ nữ, chạy quanh, suốt đêm. Hiểu không? Được rồi. Trong khi, trong mắt Chúa, Lời, nàng là loài hạ cấp nhất trong tất cả loài vật mà Đức Chúa Trời đặt trên trái đất. Hãy xem.

¹⁸³ Đó là lý do Đức Chúa Trời cấm phụ nữ giảng dạy Lời Ngài. Đúng thế. Ti-mô-thê Nhất 2:9-15, “Ta không cho phép người đàn bà dạy dỗ,

cũng không được có thẩm quyền nào.” Hiểu không? Và cũng trong Cô-rinh-tô Nhất 14:34: “Đàn bà phải nín lặng trong các nhà hội, vì họ không có phép nói, vì họ được ra lệnh phải im lặng; cũng như phải phục tùng Luật pháp đã dạy.” Nhưng, ngày nay, Giáo hội làm gì? Họ tạo ra những nữ mục sư, những nữ truyền giáo, trong khi Kinh thánh hoàn toàn cấm điều đó. Và Kinh thánh dạy “như Luật pháp cũng đã dạy,” làm cho nó vận hành trong sự liên tục, toàn bộ sự việc,

¹⁸⁴ Giống như Chiên Con, tối hôm qua, nơi duy nhất để thờ phượng, là dưới sự đổ Huyết của Chiên Con. Đó là nơi duy nhất ngày nay, trong Đấng Christ. Phương cách duy nhất anh em làm là đến với Ngài. Đó là nơi duy nhất để thờ phượng. Luôn luôn là cách đó. Nơi duy nhất để thờ phượng là dưới Huyết đổ ra.

¹⁸⁵ Vậy bây giờ chúng ta thấy toàn bộ bức tranh của nó đang mở ra cho chúng ta. Nàng đầy. Đó là lý do Đức Chúa Trời không cho phép người nữ dạy dỗ, không cho người đàn bà làm bất cứ việc gì trong hội thánh nhưng chỉ ngồi im lặng với một tấm màn che mặt.

¹⁸⁶ Bây giờ anh chị em có thể hiểu tại sao tôi nói các điều này và đã làm những việc mà tôi đã làm, biết hết điều này trong lòng tôi, thưa các anh, chị em? Tôi biết, thưa quý chị em, tôi...chị em đã có địa vị của mình (chờ một lát), và tính cách tuyệt vời mà Đức Chúa Trời có thể hun đúc trong chị em. Nhưng tôi chỉ cố gắng nói về mặt khác, để chỉ cho thấy chị em thật sự là gì từ, “lúc ban đầu.” Chúa Jê-sus bảo chúng ta phải “đi trở lại với ban đầu,” để tìm thấy nó. Đó là những gì chúng ta đang làm.

¹⁸⁷ Vậy thì tôi phải đánh đúng vào những đỉnh cao về nhiều điều này, và tôi hi vọng anh chị em hiểu nó. Và anh chị em là những người sẽ nghe bằng ghi âm này, tôi hi vọng anh chị em hiểu. Chỉ trở lại. Nó chỉ tỏ cho thấy điều mà Chúa Jê-sus đã phán, “Hãy trở lại, từ lúc ban đầu, và tìm thấy.” Mọi việc, phải trở lại với ban đầu. Anh chị em có thể thấy, ngày hôm nay.

¹⁸⁸ Tại sao, người ta, họ nói tôi là người ghét phụ nữ. Điều đó không hề đúng Sự thật. Tôi không ghét. Họ gọi tôi, “Một người ghét đàn bà!” Nên nhớ, người ta đã gọi Phao-lô là người ghét đàn bà. Một nữ mục sư, cách đây không lâu, đã nói, “Ồ, ông giống Phao-lô cổ hủ, cứ nhắm phụ nữ chúng tôi để chê trách.”

¹⁸⁹ Một thánh đồ của Đức Chúa Trời, đã được phép viết Kinh thánh, Tân Ước, mà coi thường giá trị những Lời của người sao? Người nói, “Nếu một Thiên sứ nào từ Trời dạy bất cứ điều gì khác hơn điều này mà tôi đã dạy, hãy để Người ấy bị rửa sạch,” đừng nhắc đến nữ thầy giảng nào đó.

¹⁹⁰ Người ta nói Ê-li là một người ghét đàn bà. Ông không phải là người ghét đàn bà, hạng đàn bà đứng đắn. Ông chỉ không thích những bà Giê-sa-bên.

¹⁹¹ Và nếu điều đó là vậy, thì phải là Đức Chúa Trời phải là giống cách đó, bởi vì Ngài là Lời đến với các tiên tri. Vì vậy đó phải là Đức Chúa Trời, cùng cách ấy, vậy, hãy xem, Ngài biết sự sáng tạo nguyên thủy, “từ ban đầu,” Ngài phán, “từ ban đầu.” Họ là những tiên tri mà Lời đã đến với họ.

¹⁹² Và Ngài đã tạo ra người nữ cho người nam, chứ không phải người nam cho người nữ. Anh chị em biết điều đó, rằng, “Người nữ đã được dựng nên cho người nam, chứ không phải người nam cho người nữ” không? Bao nhiêu người biết điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Kinh thánh dạy điều đó. Đúng. Nàng được ban cho một địa vị trong người nam, trước khi sa ngã, ngang hàng trên mọi sự sáng tạo. Nhưng “sau” sự sa ngã, bây giờ ở đây chúng ta đề cập đến chủ đề. Nhưng “sau” sự sa ngã, đàn ông là kẻ cai trị nàng, nàng phải giữ im lặng trong mọi vấn đề, bây giờ sau khi sự bắt đầu nguyên thủy chấm dứt.

¹⁹³ Chúa Jê-sus phán, “Không phải như vậy từ lúc ban đầu.” Đó là khi thời gian bắt đầu, khi Đức Chúa Trời làm điều đó lần đầu tiên trong sự tạo dựng nguyên thủy của Ngài. Tất cả hiểu, hãy nói, “a-men” lần nữa. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ban đầu Đức Chúa trời tạo dựng chỉ một người nam và một người nữ. Nhưng rồi người nữ được tạo ra khác với thú vật, muôn loài khác, để lừa dối. Bây giờ để ý nào, “Không phải như vậy từ lúc ban đầu.” Nàng đã được tạo ra, nếu nàng đã ở lại trong tình trạng nguyên thủy, nàng hẳn không bao giờ sa ngã. Nhưng nàng đã gây ra sự sa ngã và sự gián đoạn đó đã phá vỡ toàn bộ sự liên tục của Đức Chúa Trời, và đưa đến cái chết, đau buồn, cùng mọi thứ khác, trên trái đất. Người nữ được tạo ra như vậy.

¹⁹⁴ Vậy thì để ý lúc này “sau khi” sự bắt đầu, sau sự bắt đầu, sau khi thời gian bắt đầu; trở lại trong đó là sự Vĩnh cửu, chấm dứt. Để ý, sau khi Ê-va gây ra sự sa ngã, sau sự sa ngã, cần phải làm một giao ước khác. Bây giờ điều này sẽ làm cho quý vị vấp phạm, nhưng tôi sẽ đưa ra cho quý vị lời Kinh thánh để chứng minh đây là Sự thật. Bây giờ chú ý sau sự sa ngã, Chúa Jê-sus phán...Đức Chúa Trời, lúc ban đầu, đã dựng nên một giống cho mỗi loài; nhưng bây giờ, sau sự sa ngã, bây giờ chúng ta sẽ đi xa hơn điều đó. Giao ước là sự bình đẳng; nhưng bây giờ, sau sự sa ngã, có một giao ước khác được lập nên. Lúc này người nữ không còn cai trị với chồng nữa, mỗi người phải có một giao ước riêng.

¹⁹⁵ Bây giờ chúng ta hãy xem điều đó đúng không. Chúng ta hãy giờ ra Sáng thế ký chương 3, và tìm xem điều này đúng không, bây giờ khi

chúng ta tiếp tục, vì chúng ta muốn khẳng định về những vấn đề này, chúng được dạy dỗ và đưa ra hoàn toàn đúng. Vì vậy điều đó có thể đúng tại đây chúng ta có ít thời gian, vì bây giờ chúng ta cũng không quá xa với phần kết thúc lúc này, để đến phần kết luận của chủ đề, để tỏ cho thấy *tại sao* và *điều gì* về những sự ly dị, và vân vân. Bây giờ trong Sáng thế ký chương 3, và chúng ta bây giờ sẽ bắt đầu với chương 3, tới câu 16. Chúng ta hãy bắt đầu ở câu thứ 14.

Và CHÚA...phán cùng con rắn rằng, (bây giờ Ngài đang nguyên rửa nó), Vì mày đã—mày đã làm điều này, mày sẽ bị rửa sả trong vòng các loài súc vật, ...trên các loài thú đồng; và mày sẽ bò bằng bụng, và mày sẽ ăn bụi đất trọn cả đời:

Và Ta sẽ đặt sự thù nghịch giữa mày cùng người nữ, và giữa dòng dõi mày và dòng dõi người nữ; và nó sẽ giày đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chân người. (Lời hứa, “đến qua người đàn bà,” Đấng Mê-si đến, để chuộc tội.)

Ngài phán cùng người nữ rằng, ...

196 Bây giờ hãy xem, vậy thì đó là giao ước với con rắn. Mà, họ đã ổn thỏa hết trước đó, lúc ban đầu, hay là trước sự bắt đầu.

Ngài phán với người nữ rằng, Ta sẽ thêm điều cực khổ của ngươi bội phần trong cơn thai nghén; và trong sự đau đớn mỗi khi ngươi sẽ sanh con; và sự dục vọng ngươi sẽ xu hướng về chồng ngươi, và chồng sẽ cai trị ngươi, (Không còn bình đẳng với nhau chút nào.)

197 Bây giờ nàng đã quay ngược lại, và nàng là người cai trị.

Và Ngài lại phán cùng A-đam rằng, Vì ngươi nghe theo lời vợ ngươi, và ăn trái cây, mà Ta đã ra lệnh cho ngươi, phán rằng, Ngươi không nên ăn...nó: vậy đất bị rửa sả (không rửa sả A-đam, lúc này) bị rửa sả vì ngươi; trong sự đau buồn ngươi sẽ ăn vật từ đất sanh ra trọn đời sống ngươi;

Đất sẽ sanh ra chông gai...và cây tật lê cho ngươi; và ngươi sẽ ăn rau của đồng ruộng;

Và ngươi sẽ làm đổ mồ hôi trên mặt mới có bánh mà ăn, cho đến khi ngươi trở về với đất; vì ngươi ra từ đất, là nơi mà ngươi được lấy ra: vì ngươi là bụi, và ngươi sẽ trở về bụi.

198 Hai giao ước. Vậy thì điều đó chấm dứt “sự bắt đầu,” của những gì Chúa Jêsu đã phán, “Lúc ban đầu không phải như vậy.” Bây giờ chúng ta có một giao ước khác. Để ý, đó là giao ước khác. Vậy thì có một giao ước

cho sản phẩm chính, và sản phẩm phụ. Để ý, sự sa ngã mang lại rắc rối, sự chết, cho mọi tạo vật của sự sáng tạo, tạo nên một sự khác biệt trong cả thiên nhiên. Bây giờ chúng ta hãy để ý điều Chúa Jêsus đã nói về, “từ ban đầu không phải như vậy.” Vậy thì không phải như thế “từ,” nó xảy ra bây giờ “sau” lúc ban đầu. Giờ đây có một giao ước đôi.

199 Đầu tiên chỉ có một giao ước, A-đam và Ê-va bình đẳng, một ông và một bà. Bây giờ bà phạm tội, và (bà đã làm gì?) đã đưa tất cả đến cái chết, và Đức Chúa Trời đã phải làm một giao ước bởi điều đó, giao ước khác. Nó đây này ngay ở đây trong Sáng thế ký 3:16, Ngài đã làm giao ước khác.

200 Bây giờ thế gian được phục hồi dân số, không phải bởi tạo vật nguyên thủy của Đức Chúa Trời, giống như lúc ban đầu, không phải do sự sáng tạo ban đầu, nhưng bởi sự ham muốn tình dục. Vậy thì điều đó liên quan đến “ban đầu,” phải không? Lúc ban đầu chỉ có một ông và một bà, một người nam và một người nữ; nhưng khi bà bước ra khỏi ranh giới và mang đến tội lỗi này, lúc bấy giờ thế giới lại được sinh sôi lại, bởi tình dục, không phải bởi sự sáng tạo; bởi tình dục. Thấy người đàn bà ở đâu lúc này không, lúc này? Nhưng đó là cách thế gian sinh sôi dân số ngày nay, qua người đàn bà.

201 Đó là lý do Chúa Jêsus phải đến thế gian qua người nữ, để mang nó trở lại lúc ban đầu nguyên thủy lần nữa, mà không có sự ham muốn tình dục. Ngài được sinh ra bởi một trinh nữ. Nhưng, ha-lê-lu-gia, sẽ đến một lúc mà ở đó không còn tình dục nữa, nhưng Đức Chúa Trời sẽ gọi con cái Ngài từ bụi đất, trở lại như họ đã có lúc ban đầu, không phải qua người đàn bà nào; nhưng qua sự hun đúc từ đất sét, và ánh sáng hài hòa, và dầu, Ngài sẽ tạo dựng lại như Ngài đã tạo ra A-đam lần đầu tiên. Chúa Jêsus có thể làm điều này bởi Đức Chúa Trời khiến chính Ngài trở thành một Người và đến thế gian để Ngài có thể chết, qua người đàn bà này. Giờ đây đang là thời gian thử thách, bằng tội lỗi.

202 Vậy thì anh chị em thấy, “sau” sự bắt đầu, là điều gì khác được đưa ra. Bây giờ điều này sẽ làm anh chị em choáng váng. Anh chị em có một không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Cứ ngồi yên một chút nữa.

203 Rồi khi Giao ước kép được lập nên bởi người nam và người nữ, qua tình dục, một giao ước khác với nhau (không phải giao ước ban đầu, nhưng giao ước khác), bây giờ điều gì được đưa vào? Chế độ đa thê, trong tất cả. Rồi, sau lúc ban đầu, chế độ đa thê được đưa vào cho cả người nam và trong các thú vật; sau lúc ban đầu, sau sự sa ngã. Lúc này Đức Chúa Trời, xếp đặt lại một thiên nhiên mới, thứ hai, bởi tình dục. Đức Chúa Trời đã tạo dựng thiên nhiên ban đầu không có tình dục. Quý vị tin điều đó

không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ đó là giao ước khác với thiên nhiên, Ngài đặt mọi vật vào trật tự khác, bởi tình dục. Giao ước thứ hai: một ông, nhiều bà; một con hươu đực, với cả một hậu cung hươu cái. Đúng thế không? Một bò đực, với cả bầy gia súc, bò cái; một con gà trống, với cả sân gà mái. Đúng thế không? Một Đa-vít, theo lòng của Chính Ngài, với năm trăm bà vợ; với hàng trăm đứa con được sinh ra cho ông, trong một năm, của những người đàn bà khác nhau, một người theo lòng của Đức Chúa Trời. Một Sa-lô-môn với một ngàn bà vợ. Nhưng bây giờ để ý, không phải như vậy lúc ban đầu, nhưng bây giờ là “sau” lúc ban đầu. Người đàn bà đã làm điều này, rồi nàng thật sự trở nên những gì nàng có hiện giờ. Hiểu không?

204 Đa-vít, vị vua tượng trưng cho Đấng Christ! Ghi nhớ điều đó trong tâm trí quý vị. Đa-vít đại diện cho Đấng Christ. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đấng Christ đang ngự...sẽ ngự trên ngai của ông. Và Đa-vít này, một người theo lòng Đức Chúa Trời, có năm trăm người vợ. Hiểu tôi muốn nói gì không? Đa-vít có năm trăm người vợ, Sa-lô-môn có một ngàn. Và Sa-lô-môn là con của Đa-vít, về xác thịt; mà đại diện cho Chúa Jêsus Christ, Con của Đa-vít, về thuộc linh. Nhưng đó là đời sống tình dục, xác thịt. Đây sẽ là được tạo dựng, thuộc linh. Tại sao? Được tạo dựng. Đây, đó là đường lối đã có lúc ban đầu, nhưng không phải bây giờ trong đời sống này chúng ta đang sống hiện giờ.

205 Chú ý, đừng quên về điều này bây giờ, hãy ghi nhớ hết thảy trong lòng. Nhưng không một người nào trong những người đàn bà ấy thậm chí có thể có hơn một chồng. Người đàn ông là tạo vật gốc, không phải đàn bà. Không ai trong số những đàn bà ấy có thể có hơn một chồng, nhưng người chồng có thể có một ngàn người vợ. Đó là LỜI CHÚA PHÁN VẬY. Đó là Kinh thánh. Bây giờ tôi đi trở lại, mất thời gian của tôi và đã chỉ cho anh chị em thấy đằng sau nơi nó đã bắt đầu, những gì Chúa Jêsus phán. Bây giờ anh chị em thấy rõ chứ? Họ có thể có nhiều như...

206 “Ồ,” quý vị nói, “điều đó chỉ dành cho người Do-thái.” Phải không?

207 Khi Áp-ra-ham đem Sa-ra xuống xứ Phi-li-tin, có một vua ở dưới đó tên là A-bi-mê-léc. Và Sa-ra đã một trăm tuổi, ngay lúc đó, nhưng bà đã được biến đổi trở lại thành một người nữ trẻ và đẹp. Quý vị biết điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Và A-bi-mê-léc muốn lấy bà làm vợ. Quý vị nhớ Sứ điệp của tôi về điều đó chứ? A-bi-mê-léc muốn lấy Sa-ra làm vợ. Có lẽ đã có một hậu cung, nhưng ông không thể lấy bà nếu bà đã là vợ của Áp-ra-ham. Vì thế Áp-ra-ham nói với Sa-ra, “Hãy nói rằng ấy là, ‘anh trai tôi,’ vì vua sẽ giết tôi để người có thể có

nàng.” Tại sao vua không đuổi Áp-ra-ham ra khỏi nước, rồi lấy vợ người? Không những luật pháp được đặt ra cho những người tin, mà còn cho tất cả mọi người trong sự sáng tạo. Tội nhân hay thánh đồ, quý vị, con người có nhiệm vụ, phải thi hành những công vụ này. Đó là một ông vua ngoại giáo. Bao nhiêu người biết câu chuyện đó là thật? [“A-men.”] Đó là Kinh thánh, Sáng thế ký, tôi nghĩ, khoảng chương 16.

208 Anh em để ý, A-bi-mê-léc đã muốn lấy nàng làm vợ. Ông tự sắp xếp để có được cô gái Hê-bơ-rơ mới này. Và ông nói, “Đây là...” Nàng nói, “Đó là anh trai của tôi.”

Ông nói, “Đó là em gái của tôi.”

209 Và A-bi-mê-léc nói, “Ta chỉ muốn lấy nàng làm vợ.” Quý vị có thể hình dung một người đàn ông làm một việc như thế không? Nhưng ông đã làm điều đó.

210 Và rồi đêm ấy, trong khi ông ngủ, Chúa hiện ra trong giấc chiêm bao, mà phán rằng, “Hỡi A-bi-mê-léc, người chắc sẽ chết.” Ngài đang che chở điều đó, dòng suối huyết Do-thái ở đó, quý vị biết đấy. Ngài phán, “Người chắc sẽ chết. Người định cưới vợ của người đàn ông khác.”

211 Người thưa, “Lạy Chúa, Chúa biết sự ngay thẳng của lòng tôi.” Nói, “Nàng há chẳng nói rằng ‘anh trai’ nàng sao? Và chính người ấy há chẳng nói rằng, ‘Ấy là em gái tôi chẳng?’”

212 Ngài phán, “Ta biết lòng ngay thẳng người, bởi có ấy Ta mới không cho phép người phạm tội cùng Ta.” Đúng thế không? Phán, “Hãy trả lại vợ của người, vì người đó là tiên tri của Ta. Và trừ phi người trả lại vợ người ấy... Và để người cầu nguyện cho người, không phải thầy tế lễ của người. Nếu người không để người ấy cầu nguyện cho người, cả nước người sẽ chết.” A-men. Đó là ân điển lớn lao. Đúng. “Cả nước người sẽ chết. Đó là vợ của người đàn ông kia, và người ấy là tiên tri của Ta.” A-men. Đó là LỜI CHÚA PHÁN VẬY. Đó là Kinh thánh. Đúng.

213 Bây giờ, chúng ta thấy, sự chết đã được gây ra. Sự chết là sự gây ra tội lỗi của người đàn bà, đến qua người đàn bà và không phải người đàn ông. Bởi cách sống của đời sống nàng, và bởi nàng, mọi sự chết đến. Cách cho sự sống của nàng là sự chết. Bao nhiêu người biết điều đó? Gióp 14, nếu quý vị muốn ghi lời Kinh thánh.

214 Tôi có, nếu quý vị thắc mắc điều này, tôi có những câu Kinh thánh ghi ở đây cho mọi điều này.

215 Nếu quý vị muốn đọc Gióp 14, Lời nói, “Loài người bởi người nữ sanh ra sống tạm ít ngày, bị đầy dẫy sự khốn khổ.” Đúng không? “Người

sanh ra như cỏ hoa, rồi bị phát, không ở lâu dài,” và vân vân. Thấy không? Mọi người được người nữ sanh ra, là sanh ra trong sự chết ngay khi người ấy ra đời.

216 Nhưng khi người ấy được sanh ra trong sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, người ấy không thể chết; người ấy đến từ Cây khác ở trong vườn Ê-đen, là Đấng Christ. Sự sống Đời đời đến bởi Cây đó.

217 “Ồ,” quý vị nói, “nàng là một cây à?” Tất nhiên. “Lạ quá, họ nói, ‘Người không nên ăn cây này.’ Đức Chúa Trời đã phán, trong Sáng thế ký trước đó, ‘Người chẳng nên ăn cây này.’”

218 Tại sao, người đàn bà là cây. Nàng là cây sanh trái. Quý vị là trái của mẹ quý vị. Trái cây của từ cung là quý vị. Đúng vậy. Và rồi trái của Cây sự Sống, điều đó đã có trong vườn Ê-đen, là Đấng Christ. Qua người đàn bà đến sự chết; qua con Người, trong tạo vật ban đầu, đến sự Sống. Được sanh ra bởi người đàn bà là sự chết; được sanh ra trong Đấng Christ là sự Sống. Hiểu ý đó không? Đó là chỗ. Bây giờ quý vị thấy nữ thần đi đến đâu, phải không?

219 A-đam và Ê-va đầu tiên làm hình bóng cho A-đam và Ê-va thứ hai, đây, sự sanh sản. Vậy thì sự sanh sản của A-đam và Ê-va qua tình dục, gia tăng trên trái đất, nhưng ban đầu không phải vậy. Đức Chúa Trời chỉ tạo ra một người nam và một người nữ, như Ngài đã làm nên những tạo vật khác của Ngài, đây, hợp pháp, giống như Hội thánh.

220 Bây giờ chúng ta hãy, tìm kiếm xa hơn một chút, trong tầm nhìn những Lễ thật được chứng thực này của Đức Chúa Trời, nếu quý vị muốn. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Vậy thì điều này có thể xúc phạm một chút cho tới khi chúng ta tìm ra nguyên nhân sâu xa vấn đề của nó, nhưng tôi sẽ chỉ tỏ ra cho quý vị Sự thật của nó.

221 Không một mục sư nào mà có thể cưới một bà góa. Anh em đã biết điều đó chứ? Anh em muốn đọc điều đó? Được rồi, anh em xem trong sách Lê-vi-ký, Lê-vi-ký 21:7 và Ê-xê-chi-ên 44:22, và Nó sẽ cho anh em thấy rằng chức tế lễ không được cưới một phụ nữ nào đã đụng chạm với đàn ông. Hình bóng này là của nàng Dâu trinh nguyên của Chúa Jêsus Christ, bởi vì họ, những thầy tế lễ, các con trai của A-rôn, giữ Lửa của Đức Chúa Trời. Chúng ta không có thời giờ đọc hết Nó, và gần trưa rồi, tuy nhiên chúng ta còn hai mươi phút. Và họ là các con trai của thầy tế lễ A-rôn đã giữ—giữ—giữ Lửa của Đức Chúa Trời, vì vậy họ không thể cưới một người đàn bà đã bị người đàn ông khác chạm vào. Đức Chúa Trời không thay đổi đã phán vậy. Họ không thể cưới một người đàn bà khác, mà đã bị đàn ông đụng chạm, chỉ cho thấy hình bóng ở đây, nếu quý

vị muốn thấy điều đó, rằng Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống là thánh sạch, thuần khiết, Lời của Đức Chúa Trời, và không một giáo phái nào đã bị nắm giữ bởi con người.

222 Ghi nhớ, chúng ta hãy đọc điều này ở đây. Tôi muốn đưa ra điều này với quý vị. Ma-thi-ơ 5, Chúa Jêsus Phán ở đây về điều gì đó thật sự rất quan trọng. Chúng ta muốn biết nó, Ma-thi-ơ 5. Tôi đã viết trên...

223 Tôi đã đánh dấu ra một số điều mà tôi sẽ chỉ nói với quý ông, vậy là có khá ít thời gian để nói điều đó ngay trước các chị em của chúng ta. Nhưng tôi muốn—muốn đi ra khỏi ở đây bây giờ trước khi...

224 Bây giờ, thưa quý chị em, tôi muốn đưa chị em tới địa vị mà Lời của Đức Chúa Trời đã hứa với chị em, và chị em thấy rồi chị em cũng ở lại trong nơi đó.

225 Ma-thi-ơ 5:32. Tôi muốn quý vị ghi chú ở đây, để ủng hộ ý kiến giống như vậy về “một” và “nhiều.” Ma-thi-ơ, ba mươi-...Tôi nghĩ là Ma-thi-ơ 5:32, bắt đầu với câu 31.

Lại có nói rằng, Nếu người nào để vợ mình, thì hãy cho vợ cái tờ đề:

226 Đó là Chúa Jêsus phán, Đấng đã phán, “từ lúc ban đầu.” Bây giờ hãy xem.

Song Ta phán cùng các người, Nếu người nào để vợ, mà... không vì có ngoại tình, thì người ấy làm cho vợ mình ra người tà dâm;...(đây) nếu người nào để vợ, mà...không vì có ngoại tình, thì người ấy làm cho vợ mình ra người tà dâm: (tại sao? nàng sẽ kết hôn lại) và nếu người nào cưới đàn bà bị để thì cũng phạm tội tà dâm.

227 Xem đây, nàng đã có một người chồng còn sống, vì thế không người đàn ông nào có thể cưới nàng. Để ý xem những gì nàng làm và nàng là ai, nàng đã có một người chồng đang sống, không có đất nào cho nàng cả. Nhưng, điều đó không, vì người chồng. “Làm cho nàng,” không phải chàng. Hiểu điều đó không? Anh chị em phải làm cho Lời vận hành trong sự liên tục. Đây, không có điều gì nói rằng người chồng không thể để vợ, nhưng người vợ thì không thể được. Đây, “làm cho nàng,” không phải chàng. Điều đó chính xác những gì Kinh thánh dạy, “làm cho nàng.” Không tuyên bố chống lại chàng tái hôn, nhưng “nàng.” Tại sao? Đấng Christ ở trong hình bóng.

228 Chú ý, được tuyên bố rằng người chồng chỉ có thể tái hôn, với một trinh nữ. Anh ta có thể tái hôn. Người ấy có thể, người ấy có thể cưới lại

nhưng phải cưới một cô gái trinh bạch, nhưng anh ta cũng không thể cưới vợ của người nào khác. Quả thật không. Và nếu anh ta cưới một người đàn bà bị ly dị, thì cũng phạm tội tà dâm, tôi không quan tâm người đó là ai. Kinh thánh nói, “Nếu người nào cưới đàn bà bị dẽ, thì sống trong tội tà dâm.” Quý vị thấy đó, không phải không có những người ly dị.

229 Thấy lại cái căn nguyên ở đó, “từ ban đầu,” bây giờ không? Sự tái hôn, vậy để ý, người đàn ông có thể, nhưng người đàn bà không thể. Giống như Đa-vít, như Sô-lô-môn, như sự liên tục của toàn bộ Kinh thánh, vậy thì, cũng giống như Đa-vít và những người còn lại của họ.

230 Bây giờ anh chị em chú ý trong Cô-rinh-tô Nhất 7:10, để ý, Phao-lô đã ra lệnh cho người vợ, mà ly dị chồng, nên ở một mình hoặc phải hòa thuận lại với chồng mình, không được tái hôn. Nàng phải ở một mình hay hòa thuận lại với chồng mình. Nàng không thể tái hôn. Nàng phải ở một mình vậy, nhưng, để ý, người không hề nói về người nam. Thấy không, quý vị không thể làm Lời trở nên nói dối. “Từ lúc ban đầu,” luật pháp tình dục bởi chế độ đa thê. Vậy thì, Lời của Đức Chúa Trời vận hành đúng với bản chất của Đức Chúa Trời, vận hành trong sự liên tục.

231 Thấy cách có một trường phái đi tới hướng đông, và một trường phái khác đi về hướng tây, dựa trên điều đó không? Quý vị phải trở lại với Lễ thật, để thấy nó là gì.

232 Luôn luôn là cách đó, đó là giao ước hợp pháp với Đức Chúa Trời từ ban đầu. *Trước tiên*, trước lúc ban đầu, từ lúc ban đầu, đã chỉ có một và một. *Sau khi* tội lỗi bước vào, thì có một người đàn ông và một đồng đàn bà; vận hành theo cách đó trong thiên nhiên, trong mỗi loài vật, và nhân loại, và xác thật tự nhiên là loài vật. Chúng ta là những động vật có vú, chúng ta biết điều đó, tất cả chúng ta, đây, và đó là hết thấy bản tánh của Đức Chúa Trời ở trong sự liên tục.

233 Nhưng bây giờ các Ấn được mở ra, Thần của Lễ thật hướng chúng ta đến với Lời. Điều đó giải thích tại sao tất cả những lỗi lầm xảy ra qua các thời đại, bởi vì các Ấn đã chưa được mở ra, Điều này đã không được bày tỏ. Nó đúng.

234 Chú ý, quý vị, quý vị không thể làm những cái bóng sai trật. Như tôi đã giảng với quý vị tối qua về cái bóng chiếu qua nền nhà, nó phải phản chiếu đúng. Có thể nào có một cái bóng của một con voi chiếu xuống nền nhà, lại là bóng của một người nhỏ bé, mảnh khảnh, hoặc con voi lại có cái bóng của một người nhỏ bé, mảnh khảnh không?

235 Bây giờ ước gì quý vị để ý nó trong hình bóng hoàn hảo.

²³⁶ Vậy thì, đó là một người đàn bà chân chính, một người nữ chân chính, trinh nữ, mà cưới chồng, và sống, và nàng là một nguồn phước cho chồng. Nếu Đức Chúa Trời có thể ban cho con trai Ngài điều gì tốt hơn một người vợ, thì Ngài sẽ ban điều đó cho người.

²³⁷ Nhưng nàng được thiết kế là một hành động tình dục, và không một thú vật nào khác được thiết kế như thế. Không có tạo vật nào khác trên trái đất được tạo dựng như thế. Đó là nguyên nhân anh em thấy chế độ đa thê, bởi vì điều đó. Đó là những gì nó đã mang vào.

²³⁸ Giờ đây nhìn xem, trong sự phân tích cuối cùng, nhìn xem, có một Chúa Jêsus Christ (đúng thế không?), một Người, Đức Chúa Trời, Em-ma-nu-ên. Quý vị tin thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nhưng các thành viên của Vợ Ngài thì nhiều, đây, hàng ngàn lần của hàng ngàn ngàn (đúng thế không?) Vợ Ngài, nàng Dâu, Hội thánh. Bây giờ quý vị hiểu chứ? [“A-men.”]

²³⁹ Đó là lý do Ngài đã phán với A-đam trước khi tình dục từng được xui khiến hay được đưa ra, “Hãy sanh sản, làm cho đầy dẫy trái đất,” khi ông hãy còn ở trong ban đầu, khi người đàn ông hãy còn là cả người nam và người nữ trong chính mình. Tại đó, chỉ cho thấy rằng nàng Dâu phải đến từ Lời, bằng sự sanh sản thuộc linh thêm nhiều, những sự sanh sản thêm nhiều, đây, làm đầy dẫy trái đất.

²⁴⁰ Vậy thì trong hành động tình dục, xem, các trường học làm cho hai điều đó pha trộn nhau. Cho nên quý vị không thể làm thế, quý vị phải mang nó trở về với Lễ thật của nó, “lúc ban đầu.”

²⁴¹ Và lúc cuối cùng sẽ có một Chúa Jêsus và nàng Dâu của Ngài gồm nhiều người, số ít. Quý vị hiểu điều đó chứ? Có một Đa-vít ngồi trên một ngai, một vua (theo lòng của Đức Chúa Trời) với năm trăm bà vợ. Chúa Jêsus ngồi trên Ngai của Ngài, ha-lê-lu-gia, trong Ngàn năm bình an, với một người Vợ; giống như đã có lúc ban đầu, đã được tạo ra từ trái đất, bởi bàn tay của Đức Chúa Trời Toàn năng, trong sự phục sinh, gồm có nhiều người. Anh chị em đây.

²⁴² Hỡi những người nữ, hãy tranh đấu để được điều đó, hãy đến với Đấng Christ, thì các chị em sẽ không còn ở trong đồng hỗn độn ô uế ở ngoài đó. Nhưng chừng nào chị em chỉ là một thành viên giáo hội, tự mình, cố gắng tự sống đạo đức và tốt, thì chị em sẽ không bao giờ làm được điều đó. Cũng không người đàn ông nào có thể làm được điều đó bên ngoài Đấng Christ. Như Phao-lô đã nói tiếp, “Nhưng họ ở trong Đấng Christ, thì không phân biệt người nam hay nữ.” Hết thấy họ là một.

²⁴³ Nhưng để hiểu được *Hôn Nhân Và Ly Dị* này thẳng thắn, để quý vị sẽ biết điều gì đúng và điều gì sai, vậy thì Ngài tỏ ra rõ ràng ở đây trong những

hình bóng này. Có một Đấng Christ; và nhiều thành viên của người Vợ đó. Đề ý, Ngài có thể ly dị chúng ta, bất cứ lúc nào Ngài muốn, vì phạm tội tà dâm thuộc linh và những học thuyết sai lạc; nhưng làm sao quý vị dám ly dị Ngài, mà làm điều đó? Người đàn ông có thể bỏ vợ và cưới người khác; nhưng không người vợ nào được bỏ chồng và cưới người khác. Thấy tất cả cái bóng và những hình bóng ở đó hoàn hảo cân bằng không? Thấy sự sáng tạo nguyên thủy; không có sản phẩm phụ ở đâu cả. Không phải Hội thánh; mà là nàng Dâu qua Lời. Không phải người đàn bà; mà là người đàn ông, mỗi lần như vậy. Đó là lý do tại sao nó không hề nói điều gì chống lại người đàn ông làm điều đó; luôn luôn là người đàn bà. Điều đó chính xác.

²⁴⁴ Nhưng nàng có thể là nàng Dâu của Đấng Christ, do được... Và nên nhớ, nàng là một phần của người đàn ông, Kinh thánh dạy nàng có thể-... “Tuy nhiên ta không cho phép người đàn bà dạy dỗ, cũng không được chiếm đoạt thẩm quyền nào, nhưng phải ở yên lặng. Vì A-đam được dựng nên trước nhất, rồi mới tới Ê-va. Lại không phải A-đam bị đồ dành, bèn là sản phẩm phụ bị đồ dành. Dầu vậy nàng sẽ được cứu *nếu* nàng tiếp tục ở trong sự thánh sạch và sự điềm đạm, và trong sự sanh con, và tất cả việc như vậy,” bởi vì lúc ấy nàng trở nên một phần của người đàn ông này. Đó là điều mang lại...

²⁴⁵ Tại sao Áp-ra-ham không... Tại sao Đức Chúa Trời ngồi ngay tại đó không giết Sa-ra, vì tội nói dối, và nói dối ngay trước mặt Đức Chúa Trời? Ngồi tại đó như một Người hay chết, ăn thịt, ăn bánh, uống sữa, và Ngài phán, “Tại sao Sa-ra cười trong trại phía sau,” đằng sau Ngài, trong trại, Ngài không hề thấy bà, “nói điều này, ‘Làm sao những sự này có thể xảy ra?’”

²⁴⁶ Bà thưa rằng, “Tôi không hề nói điều đó!” Ô-ô, chao ôi, dám nói trước mặt Đức Chúa Trời, rằng Ngài là kẻ nói dối? Nhưng Ngài không thể giết bà. Tại sao? Bà là một phần của Áp-ra-ham. A-men. Ngài không thể làm hại bà mà không làm thương tổn Áp-ra-ham.

²⁴⁷ Bây giờ quý chị em thấy mình thuộc về đâu rồi. Và Kinh thánh dạy, “Phụ nữ các chị hãy giống như Sa-ra, tự trau dồi mình bằng sự khiêm nhường, sống chân thật và đúng đắn với chồng mình, yêu chồng nhiều đến nỗi ông... bà đã gọi người là ‘chúa,’” người cai trị, quyền sở hữu.

²⁴⁸ Còn chị em, một số phụ nữ, mặc quần áo khiêu dâm và ra ngoài đây tự đưa mình ra trước đàn ông. Chúa Jêsus phán, “Hễ ai nhìn một người đàn bà mà động tình ham muốn là đã phạm tội tà dâm với nàng trong lòng rồi.” Thế thì ai phạm tội, người đàn ông hay chị em? Anh ta là đàn ông, làm vậy có thể dẫn anh ta đến hành động này, đây; còn chị em là phụ nữ, điều đó nên từ chối.

249 Và tại sao chị em lại phơi bày chính mình như thế? Không phải vì sự thoải mái, chị em biết không thể là thế được, trong khi chị em lạnh đến chết khi mặc thứ đồ ngăn ngừa ấy. Đây, không thể là vì sự thoải mái được. Thế thì nó là cái gì? Nó là sự ô uế! Chị em không muốn thừa nhận nó, nhưng Kinh thánh dạy thế. Đó là Lẽ thật. Nó là một linh ô uế ở trong chị em. Chị em không muốn bị ô uế; nhưng không nhận ra, một cách thuộc linh mình bị ô uế, bởi vì chị em đang tự trao tặng mình cho sự ô uế.

250 Bây giờ, một người đàn ông, đầu gối già nua nhăn nheo, nhóp nhúa, và nếu ông ta hầu như không có mặc áo quần gì hết, sẽ chẳng có gì quan trọng, thân thể ông không cảm sốt. Tại sao? Ông đã ở trong sự sáng tạo nguyên thủy, tính cách; sẽ là vậy, đây. Nhưng, chị em là sản phẩm phụ, để cảm sốt bởi điều đó.

251 Lạy Chúa, xin thương xót! Ô, chao ôi, thế giới đầy tội lỗi này! Tôi sẽ vui mừng khi nó chấm dứt.

252 Để ý, Ngài có thể bỏ vợ Ngài bất cứ khi nào Ngài muốn, nhưng nàng không thể ly dị Ngài; Ngài có thể làm nên tôi, Ngài có thể quăng tôi vào bụi đất bất cứ lúc nào Ngài nghĩ đến, nhưng, ồ, thưa anh em, tốt hơn tôi không bao giờ cố ném Ngài ở đó, tôi hư mất.

253 Sa-lô-môn có thể có cưới bất cứ người phụ nữ nào chưa kết hôn, ông có thể cưới bất cứ người đàn bà nào ông muốn. Một thầy tế lễ chỉ có thể cưới một người nữ đồng trinh. Sa-lô-môn...

254 Giống như Đa-vít, ông đã cưới (nàng tên gì?) A-bi-ga-in. Mà, chồng nàng là một người bị gọi là một “người điên,” ông đã có một cô vợ đẹp, và ông chết. Rồi A-bi-ga-in được Đa-vít cưới làm vợ; ông là vua, không phải là thầy tế lễ, đây, vì vậy ông—ông đã cưới.

255 Nhưng một thầy tế lễ không thể làm điều đó, vì người không thể đụng hay lấy một người đàn bà đã là vợ của người nào đó rồi. Vậy điều đó cho thấy sự trinh khiết của Hội thánh của Chúa Jêsus Christ, nàng Dâu sẽ phải là thuần khiết, Lời, không một Lời nào bị bỏ sót ở đâu cả. Chắc chắn vậy. Quý vị có thể tưởng tượng được một nàng dâu đứng đắn, lại bày một bên ngực ra, và, một bên kia, điều gì đó sai trái, quý vị biết không? Đó sẽ không phải là nàng Dâu của Đấng Christ. Nàng hoàn hảo. Nàng là mọi sự Lời, không một Lời nào thiếu sót bất cứ nơi đâu cả. Không.

256 Chú ý, Ngài có thể bỏ nàng, nhưng nàng không thể bỏ Ngài. Ngài đã làm điều đó, đã chứng minh nó, trong thời đại Luther, Wesley, và Ngũ tuần, khi họ chối bỏ để trở nên phần thêm nữa của Ngài bởi có công việc tình dục thuộc linh để trở nên chứa đầy với phần xa hơn của Lời. Quý vị hiểu không? Nàng đã từ chối. Giáo hội Luther đã chối bỏ Đấng Christ để làm thỏa mãn

nhiều hơn sự khao khát với nó; Luther đã chối bỏ nó. Và cho phép tôi nói điều này, quý vị sẽ gọi tôi là cái gì đó dù thế nào đi nữa; ngày nay với mỗi người của họ cũng vậy, họ không nhận Lời ấy, họ chối bỏ Đấng Christ!

257 Và người đàn bà nào từ chối có con với chồng mình, thì họ không có quyền làm vợ người đó. A-men. Quý vị nhớ, trong Kinh thánh, khi nhà vua cưới Ê-xơ-tê không? Bởi vì bị hoàng hậu chối từ, ông phải kiếm cho mình một người vợ khác. Và khi...Điều gì đã xảy ra khi nàng chối từ bước ra với vua và vâng lời vua? Việc như thế cũng xảy đến với một người đàn bà mà chối từ làm vợ với chồng nàng.

258 Và hội thánh ngày nay cũng vậy từ chối trở nên có mang trong thời đại chúng ta đang sống hiện nay, để sinh sản con cái của thời đại này. Chúng ta không phải là những tín đồ Luther, chúng ta không phải là những người theo Wesley, chúng ta cũng không phải là những người Ngũ tuần! Chúng ta phải là con cái của thời đại này, qua sự thai nghén Lời của Đức Chúa Trời để sinh ra một Con của thời đại này, Con Hạt giống. A-men. Tôi hi vọng quý vị hiểu. Không thể có mang được, không, vì thế Ngài đã làm gì? Ngài đã bỏ nàng, bằng sự ly dị. Đúng vậy. Nhưng nàng không dám ly dị Ngài. Ngài đã ly dị nàng.

259 Ngài tiếp tục mặc khải Lời Ngài với Thân, và chứng thực Ngài, giống như vậy, bởi chính Ngài. Con cái Ngài bắt đầu hầu như giống Ngài hơn, vì Nó trưởng thành đầy đủ, hoặc là, chúng trở nên con cái của Lời, không phải con cái của giáo hội. Con cái của Lời! Và nàng Dâu sẽ là một quý Bà đáng yêu của Lời, thuần khiết, không đụng chạm bởi tổ chức nào của con người, bất cứ học thuyết nào do con người tạo ra. Nàng sẽ là nàng Dâu trong sạch thuần khiết, nàng Dâu của Lời! A-men và a-men! Tôi hi vọng quý vị bên ngoài hiểu điều đó, trên hệ thống truyền thanh. Nàng sẽ là con gái có mang của Đức Chúa Trời.

260 Hãy xem sự vinh dự lớn mà người đàn bà có thể có là gì? Thấy điều thật vĩ đại mà hội thánh có thể có, nhưng quý vị thấy nó đã bị ô uế ở đâu? Thế thì thử so sánh hội thánh ở ngoài đó với Hội thánh ở đây, quý vị không thể làm điều đó. Và thử so sánh gái điếm đường phố với Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống; hoặc người đàn bà, người đàn bà đứng đắn, với một gái điếm?

261 Tại sao lại có những việc như thế? Đó là một luật của Đức Chúa Trời, luật tương phản. Làm sao chúng ta sẽ biết cách vui hưởng ánh sáng ban ngày nếu không có một đêm tối? Làm sao chúng ta sẽ biết vui hưởng thời tiết khô ráo nếu không có mưa? Làm sao chúng ta biết thích thú và tôn kính một phụ nữ chân thật, nếu không có một người đàn bà nhơ nhớp?

262 Tiếp tục về sự bày tỏ Lời, bày tỏ Lời Ngài, đừng ai trong chúng ta cố bỏ Ngài và cưới một người khác.

263 Bây giờ chắc chắn rõ ràng tại sao cả hai học thuyết đều sai. Quý vị không thể khiến nó hoạt động theo cách *này*, nó chết; quý vị làm cho nó theo cách *kia*, nó chạy thẳng qua lời hứa. Đây là lời hứa, đây là điều ngay tại đây. Lời không có sự mâu thuẫn. Nó phải ở trong sự liên tục lúc này, không còn Ma-thi-ơ 28:19 mâu thuẫn với Công vụ 2:38 nữa.

264 Vậy thì, một số phụ nữ các chị, một số đàn ông các anh, tôi—tôi biết quý vị—quý vị đang bất đồng với Điều đó. Vì, quý vị biết, quý vị không thể giấu điều đó ngay bây giờ. Quý vị không thể.

265 Nhưng cho phép tôi chỉ ra cho quý vị thấy một điều. Nếu Ma-thi-ơ 28:19 dạy, “Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, làm báp tem cho họ nhơn Danh của Cha, và của Con, và Thánh Linh,” và họ đã quay lại, và mỗi người từng chịu phép báp-tem đã chịu phép báp-tem trái với điều đó, là làm phép báp-tem nhơn danh Chúa Jêsus Christ, vì ngay cả suốt thời đại Kinh thánh, và trong ba trăm năm sau thời đại Kinh thánh, đến Giáo hội nghị Nicaea. Thế rồi họ đã chấp nhận những giáo điều thay vào đó. Sự khác biệt là gì, nếu nó không được mặc khải?

266 Và quý vị biết cả Kinh thánh, toàn bộ Kinh thánh, là một sự mặc khải không? Đó là cách anh chị em phải biết sự thật giữa điều này và điều kia, chính là vì Nó là một sự mặc khải. Và sự mặc khải phải chính xác với Lời, không mâu thuẫn với Lời. Quý vị nói, “Ồ, tôi, điều đó đã được mặc khải cho tôi.” Thế thì nếu nó trái ngược với Lời, nó không bao giờ đến từ Đức Chúa Trời. Đúng thế.

267 Vậy nếu quý vị muốn lấy Ma-...Ma-thi-ơ 16:18. Chúa Jêsus, chính Ngài, đã phán rằng toàn thể Hội thánh, Hội thánh của Ngài, sẽ được xây trên sự mặc khải thiêng liêng của chính Ngài, là Lời. “Ta bảo người rằng, người là Phi-e-rơ... Và thịt và huyết chẳng bao giờ tỏ cho người biết điều này đâu, bèn là Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều này cho người. Và trên đá này...”

268 Bây giờ, tôi biết, quý vị Công giáo chúng ta ở đó, quý vị nói, “Nó được lập trên Phi-e-rơ, và sứ đồ Phi-e-rơ, vì vậy, Sứ đồ *này nọ*, trong sự ưng thuận sứ đồ, nối tiếp nhau.”

Những người Tin Lành nói, “Nó được lập nên trên Chúa Jêsus Christ.”

269 Không có gì khác nhau, nhưng hãy lấy chỉ những gì Chúa đã phán! Ngài phán, “Chẳng phải thịt và huyết tỏ cho người biết điều này đâu, bèn là Cha Ta ở trên Trời đã tỏ cho người biết điều này. Và trên đá này” (sự mặc khải thuộc linh về Lời là gì), “Ta sẽ lập Hội thánh Ta; và các cửa âm

phủ sẽ không bao giờ làm Nó lung lay.” Vợ Ngài sẽ không bị cám dỗ với những người đàn ông khác. “Ta sẽ lập Hội thánh Ta, và các cửa của âm phủ không bao giờ có thể lay chuyển Nó.”

270 Và A-bên và Ca-in, trong vườn Ê-đen. Ca-in đã đưa ra quan điểm riêng của mình, ông nói, “Nào, nhìn xem, Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời tốt lành. Ngài ở trên cả thiên nhiên, vì vậy ta sẽ lấy các thứ đậu và khoai tây, và ta sẽ lấy bông—bông hoa, và ta sẽ làm cho Ngài một bàn thờ thật đẹp.” Đó là một giáo hội. Ông quì xuống. Ông tin Đức Chúa Trời. Ông thờ phượng Đức Chúa Trời, đưa hai tay lên, và dâng của lễ này. Ông đã làm mọi thứ có tính cách tôn giáo mà A-bên đã làm.

271 A-bên đã xây một bàn thờ cùng loại. Nhưng khi A-bên mang của lễ đến, ông mang đến một chiên con. Bấy giờ, Ca-in nghĩ rằng, để giải thoát khỏi tội lỗi, mà cha mẹ ông phải ăn trái cây, như họ được dạy trong vườn đó. Nhưng A-bên, bởi sự mặc khải Thiên nhiên, đã biết rằng chỉ có huyết mới làm được điều đó. Bởi sự mặc khải Thiên nhiên! Và Kinh thánh dạy trong Hê-bơ-rơ, chương 12, chương 11, chép rằng, “A-bên, bởi đức tin,” (sự mặc khải) “đã dâng cho Đức Chúa Trời một của lễ xuất sắc hơn của Ca-in, bởi đó Đức Chúa Trời làm chứng rằng người là công bình.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] A-men! Thưa anh, chị em, điều đó thật rõ ràng như bất cứ cái gì, với tôi. Đó là toàn bộ sự việc.

272 Vậy thì về *Hôn Nhân Và Ly Dị*, đây, nó phải được bày tỏ. Cho tới khi nó được bày tỏ, anh chị em không biết nó. Nhưng Ngài đã hứa trong những ngày cuối cùng này, trong thời đại này, mọi bí mật giấu kín trong Kinh thánh sẽ được bày tỏ. Bao nhiêu người biết điều đó? Khải huyền, chương 10! Chúa Jêsus đã hứa điều đó, rằng tất cả những bí mật giấu kín này về—về *Hôn Nhân Và Ly Dị*, tất cả những bí mật giấu kín này mà đã có, sẽ được bày tỏ ra trong kỳ cuối cùng. Vậy thì quý vị nhớ, Tiếng phán, “Hãy đi đến Tucson.” Nhớ Ánh sáng bí mật trên bầu trời; Thiên sứ thứ bảy đứng đó; trở lại, và sự mở ra Bảy Ấn không? Hãy xem những gì đã xảy ra. Điều đó có thật.

273 Bấy giờ chỉ đi xa hơn một chút. Nhưng bây giờ, nghe nào quý vị! Tôi biết đã đến giờ quý vị đi ăn, nhưng tôi đang ăn ngon. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

274 Đề ý, vậy thì, người đàn bà đã có địa vị của nàng, và nàng là một viên ngọc. Sa-lô-môn, người này đã có mười ngàn bà vợ...hay đúng hơn là, một ngàn bà vợ, ông đã nói rằng, “Một người đàn ông tìm được một người vợ, là tìm được một điều tốt.” Ông nói, “Một người đàn bà tốt là một viên ngọc trên mào triều thiên của người chồng,” điều đó thật vinh dự. “Nhưng một

người đàn bà bất nghĩa là nước trong máu người,” đó là sự sống của người. Ông nói, “Có thể tìm thấy một người đàn ông công bình trong một ngàn người đàn ông,” Sa-lô-môn đã nói điều này, “nhưng,” nói, “các người sẽ không tìm thấy một người đàn bà công bình trong một ngàn người đàn bà.” Sa-lô-môn đã nói thế, đấy. Vậy thì chú ý điều đó, nó như thế nào.

275 Nhưng, chị em thấy, hỡi phụ nữ, chị em là—là một viên ngọc nếu chị em muốn là một viên ngọc, nhưng sự khao khát phải là bởi chị em. Và chị em thấy tại sao *Hôn Nhân Và Ly Dị* đã có, điều mà Chúa Jê-sus đã chỉ rõ trở lại tận lúc ban đầu, chính là vì bản chất của chị em là nguyên nhân của mọi tội lỗi. Đó là nguyên nhân của chế độ đa thê và ly dị, và những điều, đã được đưa ra. Lúc ban đầu nó đã không hề như vậy, và nó sẽ không như vậy trong thế giới nơi xa kia.

276 Nhìn xem Gia-cốp, từ ông đã ra những tộc trưởng. Ông đã có ít nhất một tá vợ. Ông đã cưới hai chị em, và bên cạnh đó có những người vợ bé, những người đàn bà chung sống mà ông không cưới hỏi. Và những tộc trưởng ấy đã được những người vợ bé đó sinh ra. Đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đấy, anh chị em phải làm cho Lời vận hành trôi chảy.

277 Ô, tôi đã có nhiều trang về điều đó. Nếu một chức sắc tôn giáo từng hỏi tôi về điều đó, và chúng ta sẽ đến với nhau, chúng ta có thể nói về điều đó. Nhưng chắc chắn, nếu ông ấy có chút thuộc linh, ông ấy có thể thấy ngay đây là Lẽ thật. Không có vấn đề gì với Nó.

278 Một người đàn bà tốt là một điều tốt. Tôi biết điều đó. Tôi biết điều đó bởi những người đàn bà chân chính. Tôi đã gặp những phụ nữ chân chính thì chân thật, thật chân chính như bất cứ người đàn ông nào đã từng sống.

279 Nàng là một sản phẩm phụ và là một mảnh của chồng, và trong sự sa ngã người chồng đã nghe lời vợ. Anh ta chỉ...Nàng là một phần của chồng. Nhưng, tùy thuộc ở nàng, nàng được làm nên để nàng có thể bị ô uế, và nàng được cho quyền từ chối hay chấp nhận. Điều đó trái ngược với bản chất nguyên thủy lúc ban đầu, đấy, nhưng quý vị là như vậy đấy.

280 Bây giờ là mười hai giờ đúng, vì vậy tôi sẽ chỉ bỏ qua đôi điều ở đây trong vài phút. Tôi muốn hỏi quý vị đôi điều.

281 Nào, nên nhớ, tôi nói điều này chỉ với nhóm của tôi. Và bên ngoài trên hệ thống truyền thanh, tôi đang nói điều này với những người đi theo của chính tôi. Sứ Điệp này chỉ dành cho họ, và những gì tôi đang nói ở đây.

282 Bất cứ mục sư nào, người ấy, đó là bầy của người ấy, vâng, người ấy là người chăn bầy, hãy để người ấy làm những gì người muốn. Điều đó tùy thuộc vào người ấy và Đức Chúa Trời. Bất cứ linh mục nào, thầy giảng nào, điều đó tùy thuộc vào quý vị, thưa anh em của tôi.

283 Tôi chỉ đang nói tại Jeffersonville đây, nơi duy nhất tôi muốn nói điều này, là vì nó là bầy riêng của tôi. Nó là bầy mà Đức Thánh Linh ban cho tôi để hiểu là người giám sát, và Ngài sẽ giao cho tôi có trách nhiệm với nó. Và những người này của tôi đã trở lại đạo ở đây từ khắp đất nước, mà tôi đã dẫn dắt đến với Đấng Christ. Và, hồi bấy nhỏ, tôi ở đây để giúp anh chị em, và tôi là quý vị của anh chị em. Anh chị em có thể nghĩ tôi nói chống lại quý vị; tôi đang nói điều này, đây, vì sự ích lợi của anh chị em. Tôi yêu mến anh chị em. Nếu không phải như thế, Đức Chúa Trời là Đấng Phán xét tôi. Anh chị em biết tôi yêu anh chị em.

284 Đây là một điều nặng nề kinh khủng, tôi đã không biết làm cách nào để đưa nó ra. Tôi sẽ làm gì, khi tôi có những người nam và người nữ đang ngồi trong hội chúng của tôi, một số họ đã kết hôn hai hay ba lần? Những người nam tốt và những người nữ tốt, lẫn lộn nhau hết thảy! Cái gì đã tạo ra điều đó? Sự giảng dạy sai lầm, chính xác, không chờ đợi Chúa.

285 “Những kẻ mà Đức Chúa Trời đã phối hiệp với nhau, loài người không nên phân rẽ.” Không phải những gì con người phối hiệp với nhau; mà những gì “Đức Chúa Trời” đã phối hiệp với nhau! Khi anh em có một khái tượng trực tiếp từ Đức Chúa Trời, đó là vợ anh em và điều giống như vậy, đó là của anh em, phần còn lại của cuộc đời anh em. Hiểu không? Nhưng điều gì loài người phối hiệp nhau, bất cứ ai cũng có thể tách rời ra. Song những gì Đức Chúa Trời kết hiệp với nhau, tốt hơn không ai dám đụng vào. “Những kẻ mà Đức Chúa Trời phối hiệp với nhau,” Ngài phán, “loài người không nên phân rẽ.” Không phải một số quan hành chánh địa phương nửa say nửa tỉnh hay một cái gì khác kết hợp với nhau, hoặc là một số thầy giảng sa ngã với một đồng giáo điều trong một quyển sách, mà sẽ để họ làm bất cứ điều gì trên đời, còn Lời của Đức Chúa Trời đặt nằm ngay ở đó. Hiểu không? Tôi đang nói về những gì Đức Chúa Trời đã kết hiệp với nhau.

286 Bây giờ tôi sẽ nói điều này với anh chị em. Tôi rất cẩn thận với những gì tôi nói với anh chị em. Tôi không muốn thô lỗ với anh chị em. Tôi không có ý thô lỗ với anh em, các anh em mục sư của tôi. Tôi không muốn điều đó. Nhưng tôi có trách nhiệm, nhận thức rằng điều này được giao vào tay tôi. Và nếu...Tôi không thể giữ Nó. Tôi không biết cách đưa Nó ra, và tôi biết rằng cuốn băng này sẽ phát ra. Ô, chà, tôi sẽ thật sẵn sàng, chức vụ mở ra, vì điều đó đến ở đây. Hiểu không?

287 Giống như đã xảy ra về *Dòng Giống Con Rắn*, nhưng nó được chứng minh hoàn toàn đúng. Tôi có những tờ báo ngay tại đây, từ báo chí, những phụ nữ ngay bây giờ...và thậm chí trong—trong...Một số giáo phận lớn

đã có những bức tranh gốc, một con rắn đang trườn quanh chân của một người đàn bà, và cứ trong cách nó bò quanh nằng thế nào; nằng có tất cả các loại cảm giác và các thứ, điều gì đó mà một người đàn ông có thể không bao giờ đụng đến nằng được, với con rắn khổng lồ này quấn quanh người nằng, và vân vân. Điều đó hoàn toàn là sự thật. Và nó trở nên càng ngày càng tệ hơn, và sẽ tệ hơn. Con rắn, mà nó đã không...nó không thể có quan hệ tình dục với nằng khi nó là con rắn, nhưng nên nhớ...

288 Ngày nọ tôi đã có một sự tranh luận với một...không phải một sự tranh luận, chỉ là một mục sư và trợ lý Hội Phúc âm Ngũ tuần, nói, “Anh sai, về Điều đó.”

Tôi nói, “Ồ, có lẽ thế. Tôi muốn ông nói cho tôi biết.”

289 Ông nói lúc ấy, tiếp tục và bắt đầu nói về điều đó. Điều trước tiên anh em biết, ông ta đã mất bình tĩnh. Và một điều ông đã nói, ông nói, “Anh Branham à, sự phân loại đó ở đâu? Đức Chúa Trời đã phán, ‘mỗi loài sanh sản tùy theo loại của nó.’ Vậy sự phân loại mà ông nói giữa người và thú vật đó ở đâu, mà khoa học bây giờ không thể tìm thấy? Nó ở đâu?” Nói, “Nó có ở trên đất không? Nó là con vượn à?”

290 “Không, bởi vì máu con vượn không thể pha trộn với máu một người đàn bà, không một con vật nào có thể hòa lẫn máu nó với nằng. Không, sẽ không thể có được, cũng sẽ không thể hòa lẫn tinh dịch của người đàn ông với—với một giống cái khác. Sẽ không làm chuyện đó được.”

291 “Thế thì một động vật nào khác đó ở đâu? Vậy thì, Đức Chúa Trời phán, ‘Hãy để mọi loài sanh sản ra tùy theo loại của nó.’”

292 Tôi chờ một lát. Và sự êm dịu của Đức Thánh Linh đã phán, “Hãy nói cho anh ta biết, ‘Nó ở đây.’”

Bây giờ, trước tiên tôi nói, “Ồ, có lẽ nó đã trở nên khác biệt.”

Ông ấy nói, “Nhưng, thưa Anh Branham, rằng, chúng ta đang bàn về Lỗi, phải không?”

293 Tôi nói, “Vâng, thưa ông.” Và tôi nói, “Dĩ nhiên, họ tuyên bố rằng, những động vật khác như khùng long, và—và voi ma-mút, vân vân, voi ma-mút, đúng hơn, voi ma-mút, chúng dễ nhận dạng và vân vân.” Tôi nói, “Nó có thể đã là thế.”

294 Ông nói, “Anh Branham, chúng ta đang nói về chứng cứ của Lỗi. Nếu tội lỗi ở tại đây; thế thì, nguyên tội, nó cũng phải ở đây.”

295 Và tôi nói, “Chúa Jêsus ôi, Ngài đã phán, ‘Đừng lo về những điều các người sẽ nói khi các người đến trước con người thế nào, vì nó sẽ được ban

cho các người vào giờ đó.’ Chúa ôi, con sẽ nói gì đây?” Ngài phán, “Hãy bảo anh ta, ‘Nó ở đây.’” Giống như khi tôi thấy những sự hiện thấy trên bục giảng.

296 Tôi nói, “Nó ở đây,” mà không biết ở đâu.

Ông ấy hỏi, “Ở đâu?”

Và trước khi tôi có thể nghĩ ra, Ngài phán, “Nó là con rắn.”

297 Điều đó chính xác nó là gì, vì nó không còn là một con thú nữa. Nó bị nguyên rửa và bỏ bằng bụng trong phần còn lại của đời nó. Nó ở đây. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và vẫn trong hành động đó mà nó đã làm, vẫn có những công việc tội lỗi như vậy chung quanh một người đàn bà, như nam giới thích điều đó. Đó là chỗ nó có tình trạng mất lỗi và các thứ, khi nó tận dụng những giác quan của mình vượt xa ngoài những gì bất cứ người đàn ông nào có thể làm.

298 Tôi sẽ ngừng ở đó vì chúng ta ở trong một đám đông nhiều thành phần. Tôi sẽ kiếm vài người nam, tôi sẽ...chúng ta sẽ trò chuyện nhiều hơn về nó. Có mọi tờ báo và các thứ đặt ở ngay đây, ngay phía bên phải tôi bây giờ, và tôi đã mang nó đến cho quý vị sáng nay. Tôi dành trọn cả ngày hôm nay cho việc này, nhưng bây giờ tôi sẽ kết thúc bây giờ trong việc nói việc này.

299 Điều này chỉ với hội thánh của tôi. Không phải hội thánh của tôi... Bằng nhỏ mà tin tôi và theo tôi, điều này dành cho họ.

300 Ngày kia, biết rằng khi tôi nói với anh chị em điều gì, nó phải đến từ LỜI CHÚA PHÁN VẬY, thế thì tôi đã có những lời Kinh thánh như Ngài đã mặc khải với tôi. Nhưng, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con có thể nói gì với hội chúng đó? Con sẽ có những sự phân rẽ. Đàn ông sẽ ngồi ở ngoài hành lang, và ở ngoài sân, cùng mọi nơi khác nói, ‘Tôi sẽ bỏ nàng không?’ Những người đàn bà nói, ‘Tôi sẽ bỏ chồng tôi không?’ ‘Con sẽ làm gì?’” Tôi nói, “Chúa ôi, con có thể làm gì đây?”

301 Điều gì đó phán với tôi, “Hãy đi lên núi xa kia, và Ta sẽ trò chuyện với con.”

302 Và trong lúc tôi đi lên núi, không biết rằng phía dưới là thành phố Tucson họ đang nhìn thấy Nó. Nhưng ngay cả những giáo viên đã gọi các học trò từ... con gái nhỏ của tôi và chúng, từ phòng học, và nói, “Nhìn trên núi xa kia kìa! Có một đám Mây giống màu hổ phách giống như bốc lửa đang đi lên đi xuống trên không trung, đang đi lên đi xuống trên không trung.”

303 Bà Evans, bà có ở đây không? Ronnie, anh ở đây không? Tôi đi xuống bên trạm xăng, chàng trai này ở gần trạm xăng, trạm bán xăng của

gia đình Evans ở tại đó. Và trước khi tôi biết chàng trai này sắp nói gì, anh ta dẫn tôi đi, anh nói, “Anh Branham, anh đã đi lên trên núi đằng xa kia, phải không?”

304 Tôi nói, “Cậu muốn nói gì, Ronnie? Không,” đấy, để xem anh ấy sẽ làm gì. Nhiều lần các sự việc xảy ra, tôi không, anh em không nói nó với mọi người. Nó trở nên... Sự việc của nó là, anh em thấy quá nhiều điều xảy ra, nó trở nên quá bình thường với anh em. Phải không? Tôi thật sự không kể với dân sự. Tôi nói, “Ronnie, những gì cậu...”

305 Anh nói, “Tôi có thể chỉ cho thấy anh đã ở đâu lúc đó.” Nói, “Tôi đã gọi mẹ tôi, và chúng tôi đứng đây nhìn đám Mây lơ lửng ở trên đó, đi lên đi xuống. Tôi nói, ‘Chắc là Anh Branham đang ngồi ở đâu đó trên đó. Đó là Đức Chúa Trời đang nói chuyện với anh ấy.’”

306 Và cả thành phố, dân chúng, đã nhìn thấy Nó. Vào một ngày đẹp trời không gợn chút mây, có một đám Mây lớn màu hồ phách ở trên đó; giống như hình một cái phễu, và đang di chuyển lui tới và lan rộng ra.

307 Thừa quý vị, vậy thì tôi đang kết thúc, quý vị có thể đi từ lúc này. Đó là khi điều Này được mặc khải cho tôi, những gì tôi đang kể với quý vị ngay lúc này, vì thế đừng bỏ qua Nó.

308 Vậy thì tôi đang nói điều này với chỉ những người của chúng tôi, là người đang theo tôi và chỉ theo Sứ điệp này, không ở bên ngoài. Làm chứng cho tôi về điều này trước Đức Chúa Trời. Chỉ với nhóm người này!

309 Bây giờ chúng ta được tìm thấy trong tình trạng hỗn độn này bởi vì hệ thống thần học thông giải sai lầm. Đúng thế không? Đó là lý do tại sao chị em phụ nữ đã kết hôn lần thứ hai, và đàn ông các anh, bởi vì hệ thống thần học thông giải sai. Vậy thì tôi muốn tỏ ra cho anh chị em đôi điều Ngài đã phán bảo tôi.

310 Và nếu Đức Chúa Trời, Đấng Tạo hóa của chúng ta, bị chất vấn khi Ngài còn ở đây trên trái đất, Chúa Jêsus Christ; và khi tiên tri giải cứu của Ngài đến, là Môi-se, xuống xứ Ê-díp-tô, để dẫn dân Ngài ra khỏi xứ—xứ Ê-díp-tô, mang họ vào miền đất hứa; và Chúa Jêsus đã phán ở đây rằng Môi-se thấy dân sự trong tình trạng đó, và ông đã chấp nhận cho họ viết đơn ly dị, bởi vì tình huống nó đã có. Môi-se đã thấy như vậy, khi, “Nên người chịu...” Đức Chúa Trời cho phép Môi-se, tiên tri đó được sai đến với dân sự, để chấp nhận cho họ viết đơn ly dị này.

311 Và trong Cô-rinh-tô Nhất, chương—chương 7, câu 12 và câu 15, tiên tri Tân Ước, Phao-lô, đã gặp điều giống như vậy trong hội thánh, và đã nói điều này, “Nhưng chẳng phải tôi, bèn là Chúa.” Đúng không? Bởi vì tình trạng ly dị.

312 “Không phải như vậy từ lúc ban đầu.” Nhưng Môi-se được cho phép làm, và Đức Chúa Trời nhận thấy nó công bình. Và Phao-lô cũng có quyền, khi ông thành lập hội thánh của ông trong tình trạng đó.

313 Vậy quý vị tin Điều này là đúng, và tin rằng Nó đến từ Đức Chúa Trời! Và bởi sự chứng thực của đám Mây của Ngài và Sứ điệp của Ngài mà tôi mang đến điều này, Đức Chúa Trời trên núi sẽ không cho phép tôi làm điều như vậy, chịu cho anh chị em tiếp tục con đường anh chị em đang sống, và không làm điều đó nữa! Hãy ăn ở với vợ mình và sống trong hòa bình, vì giờ đã trễ rồi. Sự Đến của Chúa gần rồi. Chúng ta không có thời giờ để phá vỡ những điều này. Quý vị đừng cố gắng làm lại điều đó! Tôi chỉ đang nói với hội chúng của tôi. Nhưng nếu quý vị đã kết hôn... Và Đức Chúa Trời làm chứng cho tôi về điều đó, trên núi, để tôi có thể nói Điều này, một sự mặc khải siêu nhiên, vì sự mở ra của Bảy Ấn, và đây là một vấn đề trong Lời của Đức Chúa Trời. “Hãy để họ tiếp tục sống như họ hiện có, và không phạm tội nữa!”

314 “Không phải như vậy từ lúc ban đầu.” Đúng thế, không phải như vậy, và nó sẽ không có như vậy vào lúc cuối cùng. Nhưng trong tình trạng hiện đại, như là đầy tớ của Đức Chúa Trời... Tôi sẽ không tự xưng là tiên tri của Ngài; nhưng tôi tin có thể, nếu tôi hẳn không được sai đến vì điều đó, tôi sẽ nằm trên đất đợi người khi người đến. Vì vậy trong tình trạng hiện nay, tôi truyền cho anh em hãy trở về nhà, với vợ mình bây giờ. Nếu anh em hạnh phúc với nàng, hãy sống với nàng, nuôi dạy con cái trong sự khuyên dạy của Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Trời thương xót anh chị em nếu như anh chị em làm lại điều đó! Anh chị em dạy dỗ con cái không bao giờ làm điều giống như thế, giáo dục chúng bằng sự khuyên dạy của Đức Chúa Trời. Và bây giờ để anh chị em được sống đúng với vai trò của mình, chúng ta đi tiếp giờ này, lúc thì giờ chiều tối đã trễ mà chúng ta đang sống, và “nhắm mục đích về sự kêu gọi cao quý trong Đấng Christ,” nơi mà mọi sự sẽ có thể được.

315 Cho đến khi tôi gặp lại anh chị em tối nay, xin Chúa là Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em, trong khi chúng ta cầu nguyện.

316 Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, chúng con dâng Ngài những lời cảm tạ. Chúng con dâng Ngài sự ngợi khen. Ngài cũng là Đức Giê-hô-va vĩ đại đã chịu đựng Môi-se. Môi-se, đầy tớ đó, và điều gì ông sẽ nói với dân sự mình? Và, Chúa ôi, Ngài đã chịu đựng để ông cho dân sự viết đơn ly dị. Đại sứ đồ Phao-lô, là người viết Tân Ước, như tiên tri Môi-se là người viết Cựu Ước. Môi-se đã viết ra Luật pháp và một hệ thống tôn giáo của luật pháp. Nhiều tiên tri, lời của họ được đưa vào trong Đó, nhưng Môi-se là người viết Luật pháp. Và Ngài đã chịu để ông, cho họ viết đơn ly dị, vì sự cứng lòng của họ.

317 Đại Thánh đồ Phao-lô, là người viết Tân Ước, cũng có thể đưa ra một sự xác nhận như vậy, rằng, “Tôi nói dưới tình trạng này; Tôi, chẳng phải là Chúa.”

318 Ngày nay cũng vậy, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, vào lúc tận cùng của thế gian, khi chúng con ở đây dưới sự thương xót của Đức Chúa Trời, biết rằng chẳng bao lâu nữa chúng con phải trả lời trước sự Hiện diện của Ngài. Và rằng Ngài đã chịu đựng quá nhiều, Chúa ôi, con tin chắc, trong tầm mắt của những người này, họ sẽ bám lấy điều Này giống như Nó đến từ Ngài. Và làm chúng ở đây hôm nay, về nhiều người ngồi đây thậm chí đã thấy Dấu hiệu đó trên núi, nơi mà các Thiên sứ của Chúa đã đến trong cơn gió lốc, nơi mà điều đó đã đến trong bảy Thiên sứ, nơi mà sự bày tỏ về Bảy sự Mầu nhiệm được mở ra; và cũng Thiên sứ đó, trong cùng sự chỉ dẫn đó, trên cùng ngọn núi đó, trong ngày mà Điều này được bày tỏ!

319 Chúa ôi, con cầu xin cho mọi người sẽ trở về nhà với lòng biết ơn vì Ngài đã ban ân điển này cho họ. Chúa ôi, con chỉ nói Điều đó, với sự cho phép của Ngài. Và con chỉ nói Nó qua sự cho phép, Chúa ôi. Và để mọi người thật biết ơn đến nỗi họ sẽ không bao giờ cố ý phạm tội nữa! Và xin cho họ không bao giờ cố ý phạm tội, nhưng yêu Chúa hết lòng. Chúa ôi, xin làm cho những gia đình này hạnh phúc, và xin cho họ tăng trưởng và nuôi dạy con cái trong sự khuyên dạy của Đức Chúa Trời.

320 Vì, Sự điệp mà đã ở trên lòng của con được công bố, Chúa ôi. Con đã làm tất cả những gì mà con biết phải làm. Và Sa-tan đã tranh chiến với con trong nhiều tuần, và nhiều giờ không ngủ. Nhưng bây giờ con truyền ra Nó, Chúa ôi, với những người này, để họ học biết Điều đó, mà đi và sống cho Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cất gánh nặng đó khỏi vai con giờ này. Họ ở trong tay Ngài. Con cầu xin Ngài sẽ ban phước cho họ.

321 Xin chúc phước cho những chiếc khăn tay này, Chúa ôi, đã được đặt ở đây, cho những người đau ốm và bệnh tật. Nguyên xin tối nay là một trong những đêm đầy năng quyền, vĩ đại nhất, hầu cho tất cả mọi người sẽ được chữa lành. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin ban phước cho chúng con.

322 Xin cho chúng con bước đi trong sự bình an, phước hạnh, vui mừng, vì Chúa của sự sáng tạo đã tỏ cho chúng con thấy “từ ban đầu,” và cho đến bây giờ với chúng con, trong sự hỗn loạn mà chúng con đang ở trong, ân điển của Ngài một lần nữa, trong những ngày sau rốt này. Ôi Đức Chúa Trời Vĩ đại và Đồi dào, thật chúng con cảm tạ Ngài vì điều đó biết bao! Và xin cho lòng chúng con thật vui mừng, để chúng con sẽ không hề có sự ham muốn phạm tội chống lại Ngài nữa. Trong Danh Chúa Giêsu. A-men.

Tôi yêu Ngài, (sao quý vị không yêu Ngài?) Tôi yêu
Ngài

Vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây thập tự...

³²³ Tôi nói điều đó lúc này để quý vị mục sư truyền đạo sẽ hiểu. Điều này chỉ dành cho những người đi theo Sứ điệp này mà thôi!

³²⁴ Ô, anh chị em vui mừng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi đã nói với anh chị em về Lễ thật, LỜI CHÚA PHÁN VẬY, qua mọi cách! [“A-men!”]

³²⁵ Bây giờ chúng ta hãy đứng dậy và giơ tay lên, khi chúng ta hát lại, “Tôi yêu Ngài.” Tôi yêu Ngài vì ân điển Ngài. Tôi yêu Ngài vì sự thương xót của Ngài. Tôi yêu Ngài vì Lời Ngài. “Và Lời của Chúa đã đến với các đấng tiên tri!”

Tôi yêu Ngài.

³²⁶ Tiếp tục, mời anh. [Anh Branham mời người nào đó lên và hội chúng ra về—Bt.]

HÔN NHÂN VÀ LY DỊ VIE65-0221M
(Marriage And Divorce)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 21 tháng Hai, năm 1965, tại Trường Trung học Parkview Junior ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org